

საქართველოს მთავრობის განცხადებით

№45 (309)

ქართული სიტყვა

„შენ – უკვდავების ჩამონადენო, მშვენიერებაც ხომ შენით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელო – ქართულო სიტყვავე, ქართულო სიტყვავე!“
ვინაიდან ვინაიდან

ფასი 1 ლარი

18 – 24 ნოემბერი 2015 წ.

ლიტერატურა, ხელოვნება, პოლიტიკა

ნუკრი ძანთარიას ორი სკანდალური აღიარება

»»» 89-10 33.

„შეცდომები იყო საკადრო პოლიტიკაშიც, პარლამენტშიც და აღმასრულებელ ხელისუფლებაშიც“

„ჩემი ოჯახი „ნაციონალთა“ აღვირახსნილ პოლიტიკას არ შეეგუა და დაისაჯა!“

რატომ გაცვალა საერთაშორისო საადვოკატო საქმიანობა საჯარო სამსახურზე – საკრებულოელ თემარ ტალიაშვილის »»» 89-14-15 33. არაპოლიტიკური პორტრეტი

როგორ იქცა გერიაშვილი შური ძალზე, რომელმაც »»» 89-16-17 33. სიყვარულზე უარი უთხრა

რომელი „ნაციონალები“ აპირებენ საქართველოდან გაქცევას

„ნაციონალთა“ კი არა, მიუხედავად „ნაციონალთა“ კი არა, მიუხედავად დასაქმებულნი“

»»» 89-2-3-4 33.

„როცა ამოვ, რომ ზვიადისა და მერაბის გზას აგრძელებ, ანუ პრეტენზია გაქვს, რომ 80-იანი წლების ის ეროვნული მოძრაობა ჩაანაცვლო, რომელმაც საქართველოს დამოუკიდებლობა მოიტანა, მაშინ საკითხავია, შენს გვერდით იმ ადამიანებს, ვინც ეროვნული მოძრაობის ლიდერებს, პრაქტიკულად, პუტინი მოუწყობ, რა უნდათ?“

რა ინფორმაცია აქვს მამუკა არეშიძეს

რამდენი ისლამისტი ლტოლვილია საქართველოში და რას ნიშნავს „გურჯისტანის ვილაიეთი“

გურჯისტანის ვილაიეთი თუ არა ტერორიზმი

»»» 89-8-9 33.

„ტერორიზმს ფესვები საქართველოშიც აქვს... ხელისუფლება გენვის სიღზე გადის!“

„შენ — უკვდავების ჩამონადენი, მშვენიერებას სომ შინით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელი — ქართული სიტყვა, ქართული სიტყვა“

კვიციანი ლევან

საინფორმაციო ექსპლუზივი

როგორ „ნაციონალები“ აპირებენ საქართველოდან გაქცევას

პარიზის სერიულმა ტერაქტებმა „რუსთავი 2“-ის თემა და სხვა საშინაო საკითხები, ასე თუ ისე, გადადარა, მაგრამ მიუხედავად ამისა, უშიშროების თადარიგის პოლიკონიკი, უსაფრთხოების ექსპერტი კონსტანტინე ფორჩხიძე „ქართული სიტყვის“ ექსკლუზიური ინტერვიუების ციკლში არცთუ დამაიმედებელ პროგნოზს აკეთებს და ეჭვობს, რომ დეკემბერში ევროკავშირი ვიზალიზირებული ზაცისას ისევ არ მოგვეცემს და ყველაფერი ეს რეალობად შეიძლება, 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ იქცეს.

ამასთან, ქართველი სპეცსამსახურელი აქცენტს კვლავ ქუჩის აქციებზე აკეთებს და ამ კონტექსტში რამდენიმე შეკითხვას სვამს, მაგალითად, აინტერესებს, თუ რატომ გამოჩნდა მოშიშლივითა გვერდით თემურ ხაჩიშვილი. გარდა ამისა, კონსტანტინე ფორჩხიძე არცთუ დიდი ხნის წინ, მოსკოვში, პუტინსა და იგორ გიორგაძეს შორის გამართულ შეხებასაც ეხება და ამბობს, რომ ჩვენებურ პოლიტიკაში ე.წ. რუსული ქეისი ისევ აქტუალურია.

კონსტანტინე ფორჩხიძე: — „რუსთავი 2“-ის თემა ნელ-ნელა დაცხრება. ისე არ გამოიხატა, რომ „რუსთავი 2“-ს ვიცავ, არც „ნაციონალის“ აპოლოგეტი ვარ, მაგრამ საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება აბსოლუტურად ნორმალურია, ანუ იურიდიულად დაუსაბუთებელი გადაწყვეტილების მოხვევა საზოგადოებისთვის შეურაცხყოფელია. დიას, მოსამართლე ურთმელიძის გადაწყვეტილებას აბსოლუტურ უკანონობად ვთვლი. ყოველ შემთხვევაში, ამ გადაწყვეტილებით ბევრი შეკითხვა გაჩნდა. ყველაფერი ეს კი, იმან გამოიწვია, რომ სასამართლოში ხელისუფლების სხვადასხვა შტოდან ჩარევის მცდელობა იყო.

— ამას რის საფუძველზე ამბობთ?

— გავიხსენოთ თუნდაც პარლამენტის მიერ საკონსტიტუციო სასამართლოში გაზავნილი მოსამართლე აციალების შუამდგომლობა, რომელიც ჯერ პრესაში გამოქვეყნდა, შემდეგ კი, საკონსტიტუციო სასამართლოს გაეგზავნა. ეს ხელისუფლების შტოებს შორის პარლამენტის დომინირების მცდელობა იყო და მეტი არაფერი, ანუ პარლამენტი შეეცადა, რომ სასამართლოსთვის თავისი პოლიტიკური შეხედულებები მოეხედა, რისი გავლენაზეც არ შეიძლება.

საერთოდ, ბოლო წლის, ხელისუფლება დასავლეთის კრიტიკას მოერიდა და რაღაც მომენტები სასამართლომაც გაითვალისწინა.

— შესაძლოა, არც უამისობა, მაგრამ ყოფილმა პრემიერმა განაცხადა, ეუთო-ს და სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციებს არასწორი შეფასებები სხვა დროსაც გაუკეთებიაო...

— კი ბატონო, გასაგებია, რომ ევროკავშირის რეკომენდაციებით ვერ ვიცხოვრებთ, რადგან განვითარების ჩვენი გზა გვაქვს, მაგრამ თუკი დემოკრატიულ ქვეყანას ვაშენებთ და ნამდვილად ევროპული ფასეულობების გზით მივდივართ, ეს რეკომენდაციები აუცილებლად გასათვალისწინებელია. ჩვენი ევროპული კოლეგები ყველაფერს ჩვენს სასარგებლოდ გვეუბნებიან, თუმცა სხვა საკითხია, თუ ამას რაღაც კულუარული დინებები მოსდევს, მაგალითად, იგივე „ნაციონალის“ რაღაც სეგმენტის გადარჩენის მცდელობა, თუმცა არ შეიძლება, ევროკავშირის ზოგიერთი მაღალჩინოსნის მოქმედება, რომელსაც ყოფილ რეჟიმთან პირადი კავშირი აქვს, მთლიანად ევროკავშირთან გაუიგივოთ.

მოკლედ, ევროპული რეკომენდაციების შესრულება ძალიან მნიშვნელოვანია, მით უმეტეს, ასოციაციის ხელშეკრულებაზე გვაქვს ხელი მოწერილი. იმ შემთხვევაში კი, თუ ევროსაბჭოს, ან ევროკავშირის რეკომენდაციების იგნორირებას მოვახდენთ, ისეთ სიტუაციას მივიღებთ, როგორც აზერბაიჯანშია. ეს კი, წინა ინტერვიუებშიც გითხარით, წმინდა რუსული გეგმაა!

— სხვათა შორის, გარკვეული შეტევა არასამთავრობო სექტორზეც ხორციელდება და ვიღაცები ამასაც რუსულ გეგმად მიიჩნევენ, რამეთუ თავის დროზე რუსეთში მიიღეს კანონი, რომლითაც არასამთავრობოების ქვეყნის გარედან დაფინანსება აიკრძალა...

— ამ თემაზე ადრეც გვილაპარაკია და დღესაც იმ აზრზე ვარ, რომ ამ სფეროში ბევრი „შავი ხვრელია“. ყოველ შემთხვევაში, ზოგიერთი არასამთავრობო ორგანიზაცია სამოქალაქო საზოგადოების ჩამოყალიბებაზე ნამდვილად არ ზრუნავს, ზოგსაც პირადი ინტერესები ამოძრავებს, მაგრამ ეს აბოლუტური უმრავლესობა არაა. ესენი, უბრალოდ, მედროვეები არიან, რომლებიც ყველა ხელისუფლების დროს კარგ ცხოვრებას არიან მიჩვეულნი, რასაც არასამთავრობო სექტორის ძირითად ბირთვზე ვერ ვიტყვით. საერთოდ, ხელისუფლება რომ ხარ, ის, რაც არ კეთდება, არასამთავრობო სექტორს კი არა, პირველ რიგში, საკუთარ თავს უნდა დააბრალე და ისეთი ნაბიჯები გადადგა, რომელიც პოპულარული იქნება. თუკი ქვეყანაში, მაგალითად, ადამიანის უფლებები დაცული იქნება, ბუნებრივია, არასამთავრობო სექტორის ტონიც შეიცვლება, რადგან საკრიტიკო აღარაფერი დარჩება.

— კრიტიკისთვის საბაზო ყოველთვის მოიძებნება, ბატონო კოტე, მით უმეტეს, თუკი გავყვებით ვერსიას, რომ ცალკეული „ფეიქი ორბიჭები“ ყოფილი ხელისუფლების იდეური მკავშირეები არიან...

— იდეური კავშირი არაფერს ნიშნავს.

— რა ვიცი, ერთი ამბავია ატეხილი, ეკა გიგაურს, რომელსაც ყოფილმა პრემიერმა ურჩია, პოლიტიკაში წადიო, ვანო მერაბიშვილის მოადგილე უმუშავია...

— ეკა გიგაური მთელი არასამთავრობო სექტორი ხომ არაა?! მე რომ ვიყო, არასამთავრობოებზე უფრო მოზომილ განცხადებებს გავაკეთებდი, რადგან მხოლოდ არასამთავრობო ორგანიზაციების კი არა, ექსპერტთა კრიტიკასაც ქვეყნის განვითარებისთვის უარყოფითი შედეგი მოაქვს და საერთაშორისო საზოგადოების თვალშიც ძალიან ცუდად აღიქმება. ამიტომ, ეს ხელისუფლებამ უნდა გაითვალისწინოს, რადგან ჩვენი დღეს მთავარი ამოცანა ვიზალიზირებული ზაცია და ევროპასთან მეტი ინტეგრაციაა.

— „რუსთავი 2“-ის პერიპეტიებიდან გამომდინარე, იმედი გაქვთ, რომ დეკემბერში ვიზალიზირებული ზაცისას მოგვეცემენ?

— არა, იმედი არ მაქვს და ეს ევროკავშირის კომისარმა, ფედერიკა მოგელინიმაც დაადასტურა, ანუ მან შეკითხვები დიპლომატიურ ჩრილში დასვა და მიანიშნა, რომ სამოქალაქო საზოგადოებასთან, სასამართლო ხელისუფლებასა და ადამიანის უფლებების დაცვასთან დაკავშირებით პრობლე

„ნაციონალის“ „ოცნება“ კი არა, იმზამ დასაბარა!“

ემებია. მოკლედ, ჩემი შეფასებით, ვიზალიზირებული ზაციაზე საბოლოო გადაწყვეტილება, ალბათ, 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების მერე იქნება მიღებული.

— ანუ, ევროკავშირი ელოდება, თუ რომელი პოლიტიკური ძალები მოვლენ მომავალ წელს საქართველოს ხელისუფლებას?

— რა თქმა უნდა. გარდა ამისა, ევროკავშირი აკვირდება, თუ რამდენად მტკიცეა დღევანდელი ხელისუფლება ევროინტეგრაციის გზაზე. „ოცნებაში“ უნდა დაამტკიცოს, რომ ამ გზიდან გადახვევას არ აპირებს.

— როგორ უნდა დაამტკიცოს?

— როგორ და, — პოლიტიკურ ველზე პროცესების ისეთი განვითარება არ უნდა დაუმვას, რომ საგარეო ორიენტირები შეიცვალოს და ქვეყანა ჩრდილოეთის რელსებზე გადავიდეს.

— ბატონო კოტე, თუკი პოლიტიკურ ბაზარზე პრორუსული ძალები გამოჩნდებიან, ხელისუფლებამ რა უნდა გააკეთოს?

— ისეთი ქმედებები არ უნდა განახორციელოს, რომელიც პრორუსულ ძალებს საშუალებას მისცემს, რომ ქუჩის სეგმენტი და სხვა პოლიტიკური ველი დაიკავონ.

თუ დავაკვირდებით, „ნაციონალის“

ნელ-ნელა უკან იხევს.

— „ნაციონალის“ უკან დახვევა რაში გამოიხატება?

— მაგალითად, აეროპორტის ტრასაზე ოფისი გაყიდეს თუ ყიდიან. ეს შეიძლება, თავიანთი ფინანსური მდგომარეობით ახსნან, თუმცა უფრო ერთგვარი ტრიუკი მგონია. გარდა ამისა, ვრცელდება ინფორმაცია, რომ მიხეილ სააკაშვილი „ნაციონალის“ გარკვეული ფრთის უკრაინაში წაყვანას ისევ ცდილობს.

— მაინც, რომელი „გარკვეული ფრთის“?

— ჩემი ინფორმაციით, სააკაშვილი ცდილობს, უკრაინაში წაიყვანოს, მაგალითად, მიხეილ მაჭავარიანი და, საერთოდ, „ნაციონალის“ ის პრორუსული ფრთა, რომლის მიმართაც ყოველთვის ნეგატიურად ვიყავი განწყობილი. „ნაციონალის“ სწორედ ამ ფრთამ ითამაშა ძალიან ცუდი როლი, რომ ევროპული და ევროატლანტიკური იდეოლოგია დამახინჯებული იყო.

— მოკლედ, ბატონო კონსტანტინე, აცხადებთ, რომ მიხეილ მაჭავარიანი და სხვა „ნაციონალები“ საქართველოდან გაქცევას

გაბრძნობა მ-3 მპ.

სტოკჰოლმი

თბილისის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს ფრაქციის „ქართული ოცნება დემოკრატიული საქართველოსთვის“ ინიციატივით, ტოლერანტობის საერთაშორისო დღისადმი მიძღვნილი ღონისძიება გაიმართა.

საკრებულოს თამარ მეფის სახელობის დარბაზში გამართულ საზეიმო ღონისძიებას საკრებულოს თავმჯდომარე გიორგი ალიბეგაშვილი, ფრაქცია „ქართული ოცნება დემოკრატიული საქართველოსთვის“ თავმჯდომარე რიმა ბერაძე, საკრებულოს დეპუტატები, დედაქალაქის მერი, საქართველოს საკანონმდებლო და აღმასრულებელი ხელისუფლებისა და დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები, თბილისში არსებული ყველა დიასპორისა და სახალხო დამცველის აპარატის წარმომადგენლები, სტუდენტები და მოწვეული სტუმრები ესწრებოდნენ.

ღონისძიება ფრაქცია „ქართული ოცნება დემოკრატიული საქართველოსთვის“ თავმჯდომარე რიმა ბერაძემ გახსნა, რომელიც მოწვეულ სტუმრებს მიესალმა და სიტყვით მიმართა.

მან თბილისის დაარსების დღიდან ქართველებსა და სხვადასხვა ეთნიკური, რელიგიური, ეროვნული უმცირესობების წარმომადგენლებს შორის არსებულ ჰარმონიულ თანაცხოვრებაზე ისაუბრა და აღნიშნა, რომ საქართველოში ფრაქცია „ქართული

თბილისის საკრებულოში ტოლერანტობის დღე აღნიშნეს

ოცნება დემოკრატიული საქართველოსთვის“ ინიციატივით შეიქმნა და წარმატებით ფუნქციონირებს, ფრაქციასთან არსებული ეროვნული უმცირესობების საკოორდინაციო საბჭო, რომლის მიზანია ეთნიკური უმცირესობებთან კოორდინირებული თანამშრომლობა და ურთიერთობათა გაღრმავება.

მისივე თქმით, საბჭოს მუშაობის ფორმატი არაერთ მნიშვნელოვან საქმეს ჩაეყარა საფუძველი და მრავალი პროექტი განხორციელდა.

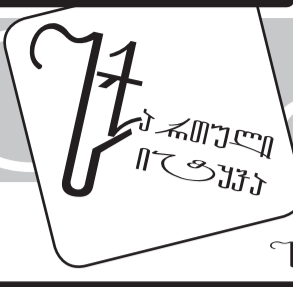
საკრებულოს თამარ მეფის სახელობის დარბაზში 13 ეთნოსისთვის დამახასიათებელი სამეურნეო ყოფისა და ისტორიულ-მატერიალური კულტურის ნიმუშების კუთხეები იყო წარმოდგენილი.

ღონისძიებას 50-ზე მეტი ეროვნების წარმომადგენელი ესწრებოდა.

შეგახსენებთ: 1995 წლის 16 ნოემბერს, იუნესკო-მ ტოლერანტობის პრინციპების შესახებ დეკლარაცია მიიღო, ტოლერანტობის დღის აღნიშვნა კი, 1996 წელს, გაეროს გენერალური ასამბლეის ინიციატივით დაინიშნა.

„გასაგებია, რომ ევროკავშირის რეკომენდაციებით ვერ ვიცხოვრებთ, რადგან განვითარების ჩვენი გზა გვაქვს, მაგრამ თუკი დემოკრატიულ ქვეყანას ვაშენებთ და ნამდვილად ევროპული ფასეულობების გზით მივდივართ, ეს რეკომენდაციები აუცილებლად გასათვალისწინებელია. ჩვენი ევროპული კოლეგები ყველაფერს ჩვენს სასარგებლოდ გვეუბნებიან, თუმცა სხვა საკითხია, თუ ამას რაღაც კულუარული დინებები მოსდევს, მაგალითად, იგივე „ნაციონალის“ რაღაც სეგმენტის გადარჩენის მცდელობა, თუმცა არ შეიძლება, ევროკავშირის ზოგიერთი მაღალჩინოსნის მოქმედება, რომელსაც ყოფილ რეჟიმთან პირადი კავშირი აქვს, მთლიანად ევროკავშირთან გაუიგივოთ.“

საკანდალური ექსკლუზივი

მე-2 გვირგვინი

გაგმავენ? - ასე ვერ ვიტყვი. უბრალოდ, მათ მიმა ეძახის და ცოტა ხანში ნახავთ, რომ უკრაინის გზას მხოლოდ მაჭავარიანი კი არა, სხვებიც გაუდგებიან.

მაგალითად? - ვთქვათ, სასჯელალსრულების დეპარტამენტის უფროსის ყოფილი მოადგილე კახა ბუცხრიკიძე. ასევე, გიორგი ღვინიაშვილი, რომელიც თავის დროზე უშიშროების სამინისტროს საგამომიგებო სამსახურს ხელმძღვანელობდა. აქედან ჩანს, სააკაშვილი თავის დროზე „ნაცმოძრაობაში“ ვის ეყრდნობოდა. დიას, „ნაცმოძრაობაში“ მიშას საყრდენი გიგა ბოკერია, ან იგივე გიორგი კანდელია კი არასოდეს ყოფილა და იმაზეც შევთანხმდეთ, რომ „ნაცმოძრაობაში“ ასეთი დაჯგუფებები ყოველთვის არსებობდა.

ბო? - დიას. როგორც ვიცი, შიმშილობის აქციები გორსა და სხვა ქალაქებშიც იმართებოდა. მათ, ვინც ამ პროცესის სათავეში დაგნან, იციან, თუკი ყველაფერმა ამაღ შედეგი არ მოიტანა, მაშინ კრახი გარდაუვალია, ანუ იმ შემთხვევაში, თუ მოთხოვნებიდან ერთი მაინც არ შესრულდა, აქციის ორგანიზატორები ძალიან რთულ მდგომარეობაში აღმოჩნდებიან.

რო. საერთოდ, როცა ამბობ, რომ ზვიადისა და მერაბის გზას აგრძელებ, ანუ პრეტენზია გაქვს, რომ 80-იანი წლების ის ეროვნული მოძრაობა ჩანაცვლო, რომელმაც საქართველოს დამოუკიდებლობა მოიტანა, მაშინ საკითხავია, შენს გვერდით იმ ადამიანებს, ვინც ეროვნული მოძრაობის ლიდერებს, პრაქტიკულად, პუტჩი მოუწყო, რა უნდათ?

ნაგრძობა გაუჩნდეს; ჰუმანური განწყობა და შესაძლოა, სიტუაციაში გარკვევა. - ჩემი აზრით, მეოთხე საბაბიც არსებობს, რის გამოც მარგველაშვილი მოშიშვლებულა. ესაა: გახსოვთ, სააკაშვილს მუდამ ვსაყვედურობდი, რომ მხოლოდ „ნაცმოძრაობის“ პრეზიდენტი არ უნდა ყოფილიყო... ეს ნაბიჯი მარგველაშვილის დემოკრატიულობაზე მეტყველებს...

„მითქვამს და ვიშორებ: დაძაბულობის შესახებ საჭირო, რომ პრორუსულმა ძალებმა ქულაში მამხივალურად მოაგროვონ და ხალხის განწყობების შეცვლა მოახერხონ! რუსეთის მთავარი ამოცანაა ცნორედ ესაა, რადგან არჩევნების ბედს ხალხი წყვეტს.

საქართველო
საერთაშორისო ურთიერთობების

„შენ — უკვდავების ჩამონადენი, მშვენიერებაც ხომ შენით ითქვა;
დიდება შენდა, ჩემო ნათელი — ქართული სიტყვა, ქართული სიტყვა!“

კვიციანი

საკანდალური ექსკლუზივი

მე-3 გვირგვინი

ნებულ განცხადებას და ვუბრუნდეთ, ჯობია, ხიდაშელმა თავდაცვის სამინისტროში იმ „ტიპებს“ მიხედოს, ვინც ამ პროცესს თანაუგრძობს.

- ვის გულისხმობთ?
- მთელ გენშტაბს.
- ეს თქვენი ეჭვია, ბატონო კოტე?
- არა, ეს ეჭვი არაა! ამ ადამიანებს, 90-იანი წლებიდან ერთობლივი ბეგრატუნდი აქვთ. ისინი მეგობრები არიან!
- მეგობრობა პოლიტიკური ინტერესების თანხვედრას არ ნიშნავს!
- მომისმინეთ: ჯარის მეგობრობა სხვა რამეა — როცა ადამიანები ტყვიანობა ერთად არიან „გასულელები“, მათი მეგობრობა სიკვდილამდე გრძელდება! „ოცნებამაც“ ყველაფერი ძალიან კარგად იცის, თავის მკვდარს თვითონ მიხედოს და გვარებს ნუ დაშასხელებინებს! საერთოდ, ვანო, არ გენყინოთ და, ჟურნალისტები ყველაფერს სხვანაირად უყურებთ, მაგრამ თუ სიღრმისეულად ჩანვდებით და ამ ჯაჭვებს ერთმანეთზე გადააბამთ, საბოლოოდ, მიიღებთ სურათს, რომ ყველაფერს კადრები წყვეტენ.
- კი ბატონო, გეთანხმებით, რომ ყველაფერს კადრები წყვეტენ...
- შეისწავლონ, ვინ არიან ბრიგადის მეთაურები, როგორი წარსული აქვთ და მათ ქუჩის აქციებთან რა აკავშირებთ.
- პირდაპირ პროგრესს ვამბობ: თუკი პროცესები ასე გაგრძელდა, 2016 წელს „ოცნება“ შეიარაღებული ძალების ადმინისტრაციულ რესურსს მთლიანად დაკარგავს! შეგიძლიათ, დღევანდელი დღე დაიბახსოვროთ და არჩევნების მერე გაიხსნოთ! ამიტომ, აუცილებელია, გენშტაბის მთელი ხელმძღვანელობა შეიცვალოს, თორემ ეს პროცესი „ქართული ოცნებისთვის“ ცუდად და მთავრდება! იცით, რამდენ ხმაზეა ლაპარაკი?
- რამდენზე?
- 25 ათასზე.
- ...წელან გიორგაძე-პუტინის შეხვედრა ახსენეთ. თქვენი ვერსიით, ეს შეხვედრა, რომელიც ქართულ მედიას, მგონი, არც გაუშუქებია, რას ემსახურებოდა?
- უბრალოდ, ეს პუტინისგან მესიჯი იყო, შეგიძლიათ, გიორგაძის მეშვეობით მელაპარაკოთ.
- ესე იგი, ქართული პრორუსული ძალებისა და პუტინის მთავარი მეკავშირე ისევ

იგორ გიორგაძე?

— შეიძლება... მოგეხსენებათ, პუტინიც უშიშროების კადრია და აქედან გამომდინარე, გიორგაძეს, ალბათ, უფრო მეტად ენდობა. ასე რომ, არ გამოვრიცხავ, იგორ გიორგაძე ქართულ პოლიტიკაში ისევ გამოჩნდეს!

— სხვათა შორის, გიორგაძის ყოფილი მეკავშირე, ირინა სარიშვილი „ოცნებას“ რადიკალურად უპირისპირდება და, ნებისმიერ შემთხვევაში, „ნაციონალთა“ პოზიციებს ამყარებს...

— ძველი რალალების გახსენება აღარ მიწინაა.

— მაინც, რისი?

— ყველაფერი 2004 წლის დასაწყისამდე მიდის, როცა მიხეილ სააკაშვილს იგორ გიორგაძის დაცვა იცავდა და მისი ნაჩუქარი ბრონირებული მანქანით დადიოდა. თემურ ალასანიასა და იგორ გიორგაძის მეგობრობაზე ალარაფერს ვიტყვი. ხომ გახსოვთ, სარიშვილი სააკაშვილის 7-პროცენტის ბარიერი ჯერ კიდევ როდის „გაპარავა“...

— ბატონო კოტე, ისევ მეგობრობას უნდა და ვუბრუნდეთ. იმ ფონზე, როცა დედა ოჯახის წევრი არაა, ვილაცხასთან მეგობრობის გამო ვილაცხას რამეში დადანაშაულება არ შეიძლება!

— სპეცსამსახურები ამას სხვანაირად უყურებენ! თავის დროზე „კა-გე-ბე“-ს „ღრმად ბურღვის კომიტეტს“ ეძახდნენ და ამით, მგონი, ყველაფერი ნათქვამია!

— „ღრმად ბურღვის კომიტეტი“ დღესაც მუშაობს?

— რა თქმა უნდა და მხოლოდ პოსტსაბჭოთა ქვეყნებში კი არა, დასავლეთშიც ასეა. რა, გგონიათ, რუსულ და დასავლურ სპეცსამსახურებს შორის რამე პრინციპული განსხვავებაა? ბოლოს და ბოლოს, მოსადი საბჭოთა კავშირიდან წასულმა რუსმა ებრაელებმა, ძველმა ჩეკისტებმა შექმნეს. ასე რომ, ხერხები ყველა ქვეყანაში ერთნაირია. ისიც არავინ იცის, ვინ სად და როგორაა დუბლირებული.

— ესე იგი, საშველი არაა?

— დიახ... ვიდრე ჩვენი ქვეყნის სპეცსამსახური ნორმალურ სიმაღლეზე არ იქნება და სხვის კი არა, საკუთარი ქვეყნის ინტერესს არ გაატარებს, არაფერი გვეშველება! მითქვამს და ახლაც ვიტყვი: არსებობს ორი მეგობარი ქვეყანა, მაგრამ არ არსებობს ორი მეგობარი სპეცსამსახური! ყველა

სპეცსამსახურული სწორედ ამ პრინციპით

უნდა ხელმძღვანელობდეს და იმის თქმა, რუსულ სპეცსამსახურთან თანამშრომლობა ცუდი ტონია, დასავლურთან კი, კარგი, არ შეიძლება.

— თუკი ქუჩის აქციები რუსული „ქეისი“ და, ესე იგი, აქაც მიზანს ინტერესია?

— რუსებმა მიშა თამაშიდან გაიყვანეს!

სტოკაპარი

საქართველო-ევროკავშირის ასოცირების საბჭოს რიგით მეორე სხდომის შემდეგ, რომელიც გუშინ ბრიუსელში გაიმართა, ევროპული საბჭოს ვებგვერდზე ოფიციალური პრესრელიზი გამოქვეყნდა.

დოკუმენტში ნათქვამია, რომ სხდომის დასაწყისში, საბჭოს წევრებმა პარიზში მომხდარი ტერაქტები მკაცრად დაგმეს.

„ორივე მხარემ კიდევ ერთხელ დაადასტურა, რომ კვლავ ერთგული რჩება საქართველოს პოლიტიკური ასოცირებისა და ევროკავშირთან ეკონომიკური ინტეგრაციის და კიდევ ერთხელ დაადასტურა საქართველოს ევროპული მისწრაფებები, ევროპული არჩევანი და საერთო მიზანი, ხელი შეუწყოს დემოკრატიული, სტაბილური და წარმატებული ქვეყნის მშენებლობას“, — ნათქვამია განცხადებაში.

ასოცირების საბჭო მიესალმა საქართველოს მზადყოფნას, გაამტკიცოს რეფორმების პოლიტიკური შედეგები იმ საერთო ფასეულობების შესაბამისად, რომელიც ასოცირების ხელშეკრულებაშია ჩამოთვლილი: ესენია დემოკრატია, სათანადო მმართველობა, კანონის უზენაესობა და ადამიანის უფლებების პატივისცემა. ამ კონტექსტში, ასოცირების საბჭო აღიარებს საქართველოს ერთ-ერთ წამყვან სახელმწიფოდ აღმოსავლეთ აზიის რეგიონის ქვეყნებს შორის.

განცხადების თანახმად, ორივე მხარე შეთანხმდა, რომ 2016 წლის საპარლამენტო არჩევნების ფონზე, საქართველო-ევროკავშირმა ასევე, მოუწოდა „საქართველოში ყველა პოლიტიკურ ძალას, უზრუნველყოს თავისუფალი და პლურალისტული მედია და პოლიტიკური გარემო“, რაც დემოკრატიული არჩევნების ჩატარების წინაპირობაა და თავი შეიკავონ ისეთი ნაბიჯებისგან თუ განცხადებებისგან, რომელიც დაძაბულობას გაზრდის და პოლარიზებას შეუწყობს ხელს.

„ევროკავშირი გააგრძელებს საქართველოს მხარდაჭერას მისი ძალისხმევაში, გაატაროს სასამართლო სისტემის რეფორმა და გააძლიეროს კანონის უზენაესობა. ევროკავშირი განსაკუთრებით აღნიშნავს, რომ მნიშვნელოვანია იმის უზრუნველყოფა, რომ სისხლის სამართლის გამოძიება და სისხლის სამართლის დევნა იყოს დამოუკი-

ვთქვით, მიზან ჩანანერები რუსებმა გამოაქვეყნეს. ამის მთავარი მიზანი „ნაცმოძრაობის“ პროდასავლური ფრთის საბოლოო დასამარება იყო. დიახ, „ნაცმოძრაობა“ „ქართულმა ოცნებამ“ კი არა, მიშამ დაასამარა! შე მამაცხონებულო, 9 წელი ქვეყნის პრეზიდენტი იყავი და ძალიან კარგად იცოდი, რომ სახელმწიფო გადატრიალების ნიშნებზე კი არა, ტელეფონით უბრალო საუბარიც არ შეიძლება. თუ მართლაც, რამის გაკეთებას აპირებდა, კონსპირაციის შესაბამისი ნორმები რატომ არ დაიცვა?..

ბიძინა ივანიშვილი მართალი იყო, როცა განაცხადა, ქუჩის პროცესების გაგრძელება არ შეიძლება, რადგან ძალიან კარგად იცის, რომ ამით ხმებს „ქართული ოცნება“ დაკარგავს. მოკლედ, ხელისუფლება ცუნგ-ცუნგშია: ერთის მხრივ, თუ მომიშლითა მოთხოვნებს დააკმაყოფილებს, თავის მომხრეებში ქულებს დაკარგავს. თუ მოთხოვნებს არ დააკმაყოფილებს და პროცესს მიუშვებს, უფრო ცუდ შედეგს მიიღებს. ამიტომ, პირველი, რაც ხელისუფლებამ უნდა გააკეთოს, ისაა, რომ ადმინისტრაციული რესურსი შეინარჩუნოს.

— ადმინისტრაციული რესურსის შენარჩუნება ხომ არჩევნების გაყალბებაა?

— ამას, შეიძლება, პირდაპირი გაყალბება არ დავარქვათ, მაგრამ სპეცუნებზე ხმებს ყველა ხელისუფლების დროს ხელისუფლება იღებს.

— ეს წარსულში იყო. ახლა კი, დემოკრატიის რელსებზე გადავდივართ!

— რომელ დემოკრატიის რელსებზე?

— ისე, იმაში ბრალი, რაც საქართველოში ხდება, დასავლეთსაც მიუძღვის, რადგან ცრუ მოლოდინი, რომელსაც შესრულება არ უნერია, არ უნდა გააჩინო.

ესაუბრა მანო პავლიაშვილი (თემის გაგრძელება იქნება)

ასოცირების საბჭო
საპარტიველოს აღმოსავლეთ
პარტნიორობის ქვეყნებს
შორის ერთ-ერთ ნაფხვან
სახელმწიფოდ აღიარებს

დებელი, ფაქტებზე დაფუძნებული, გამჭვირვალე, მიუკერძოებელი, კანონით გათვალისწინებული პროცედურების მკაცრი დაცვითა და ასოცირების ხელშეკრულებით მიღებული ვალდებულებების შესაბამისად, — ნათქვამია განცხადებაში.

ასოცირების საბჭო მიესალმა საქართველოს პროგრესს ვიზა ლიბერალიზაციის გზაზე, ასევე ადამიანის უფლებების სტრატეგიისა და მოქმედებათა გეგმის, ასევე სამოქალაქო თანასწორობისა და ინტეგრაციის სახელმწიფო სტრატეგიის რეალიზების საკითხში.

„ევროკავშირმა კიდევ ერთხელ მტკიცე მხარდაჭერა გამოუცხადა საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრებში. ასოცირების საბჭომ შეშფოთება გამოთქვა საქართველოს რეგიონებში, აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონში/სამხრეთ ოსეთში განვითარებული მოვლენების გამო, მათ შორის აფხაზეთსა და ცხინვალის რეგიონის/სამხრეთ ოსეთის ინტეგრაციის გაღრმავების შესახებ რუსეთის მიერ ე.წ. შეთანხმებების რეალიზების გამო, და იმის გამო, თუ რა გავლენას ახდენს ადმინისტრაციული საზღვრის გასწვრივ ბანერების უკანონო დადგმა უსაფრთხოებაზე, არსებობის წყაროებსა და ადგილობრივი მოსახლეობის თავისუფლად გადაადგილებაზე“, — ნათქვამია განცხადებაში.

ევროკავშირი კიდევ ერთხელ მტკიცე მხარდაჭერას უცხადებს მშვიდობას, სტაბილურობას, კონფლიქტების მოგვარებას და არაღიარებისა და ჩართულობის პოლიტიკას საქართველოში.

„როცა აზოგ, რომ ზვიადისა და მირაზის გზას აბრძობ, ანუ პრეტენზია გაქვს, რომ 80-იანი წლების ის ეროვნული მოძრაობა ჩაანაცვლო, რომელმაც საქართველოს დამოუკიდებლობა მოიტანა, გახინ საკითხავია, შენს გვირგვინს იმ ადამიანებს, ვინც ეროვნული მოძრაობის ლიდერებს, პრაქტიკულად, პუტინი მოუხყო, რა უნდათ?“

„შენ – უკვდავების ჩამონადენო, მშვენიერებაც ხომ შენით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელი – ქართული სიტყვა, ქართული სიტყვა“

კარინა ლუცინაძე

ქართული სიტყვა

სტუმრიანი

სტუმრის ოდისეა მანასი

ნესპარას თავდასხვა

მანჯურის განაგებდა ახალგაზრდა ნესკარხანი მუდამ თავით კმაყოფილი თავხედი და უტიფარი. მან იცოდა, ბურუტები, რომ დამკვიდრდნენ ალტაიში, გამრავლდნენ და გადიდდნენ, სილარების არ აქვთ შიში, მათ სკივრებში ბრწყინავს ოქრო, აჭენებენ ცხენებს მარდად, უთქვამს მისანს, რომ მათ ტომში წინამძღოლი დაიბადა. ცამეტი წლის არის ახლა ყმანვილია უწვერული, და თუმც არის ახალგაზრდა უცემს გული. „სანამ თავად დაგვიპყრობდეს გაიფიქრა ნესკარ ხანმა შევეკრავ ჯარს და გავილაშქრებ, საქმე როდი დაახანა. ბული ასდის გზას და შარას გაშლილია ჯარი ველად, მიიქარის ნესკარხანი ალტაიში საბრძოლველად. ცეცხლებს აფრქევს ხანის ცხენი რა ფიცხია, რა მალია, ჯერ არ მოჩანს კერ-არალი შორს მონღოლთა ტრამალია... გოლიათი ჟაიხანი კერ-არალის მმართველია, ვაჟკაცობა, ერთგულება გულისგულზე ანერია. ნესკარ ხანმა შეუთვალა, შევეერთოთ ჯარებიო, და მანასის დედას ცრემლით ამოვუვსოთ თვალებიო. წამოვასხათ ფარა, რემა, მოვიტაცოთ ქალებიო. მონღოლთ ხანმა უპასუხა: – გულმამაცო ერ-ნესკარო, უნდა გითხრა უარი და წყენა გულს არ გაიკარო. თუნდაც მომცენ ოქროს კვერთხი, თუნდა ძვირფასი ხალათიო, ყირგიზებთან ძმობა მაქვს და არ ეგების ღალატიო, ეს უარი, გვედრები – ღირსეულად მაპატიო. განრისხდა და გადიდგულდა ნესკარ-ხანი გულბოროტი, ჟაიხანის შიკრიც რისხვით გადუჭირა ტანზე შოლტი. დაიშხუვლა შოლტის წვერმა აიყოლა ციმციმ სისხლი. შეუთვალა ჟაიხანს ხანმა, გეშინოდეს ჩემი რისხვის. მე დღეიდან, ჟაიხანო, აღარა მაქვს შენი ნდობა, ვნახოთ ერთი, რას მოგიტანს ყირგიზებთან მეგობრობა. უღმობელმა ნესკარ-ხანმა, გულს გაივლო მტრობა რაკი ცეცხლის ალში გაახვია. უამრავი ამაკვი. ხანმა თავის ჯარისკაცებს სისასტიკის მისცა ნება დაივიწყეს მომხდურებმა დანდობა და შებრალება. ყაჩაღობდნენ, ძალადობდნენ, უცხო ჟინით, გამალებით, ცეცხლმა უცემს გადაძოვა მონღოლების ტრამალები. არ ინდობდნენ ქალს თუ მოხუცს, დედის თვალნი კლავდნენ შვილებს, არ ათრობდათ რძის არაყი კაცის სისხლით გაღებულს.

ყოველ ერს აქვს თავისი მთავარი წიგნი, ქვეყნის უკვდავების ნიშანსვეტი. ყირგიზი ხალხისთვის ასეთია ეპოსი „მანასი“, რომელსაც იუნესკო-მ „სტუმრის ოდისეა“ უწოდა. მე-11 საუკუნის შედეგრი მსოფლიოს მრავალ ენაზეა თარგმნილი. „ქართული სიტყვა“ პირველად გთავაზობთ პოემის ქართულ ვარიანტს, რომელიც მავალა გონაშვილმა თარგმნა.

მანასი – სტუმრის ოდისეა
(გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „ქართული სიტყვა“ №41, 42, 43, 44)

ნამუსს ხდიდნენ ქალწულებს და უფლის რისხვა დაანდეს. დაიჭირეს ჟაიხანიც და ორმოში დაამწყვდიეს. სწორედ იმ დროს, ალტაიში იყო ხანი აიდარი, ბრძენი, უხვი, გულმამაცი, ყაზახების ალამდარი, რა გაიგო ნესკარხანის ვერაგობა, სიბოროტე, გაცანყრა და გაგულისდა და თავისთან იხმო კოჩქე: „ჩემო ვაჟო, უნდა გითხრა, ასე უცებ გიხმე რაზე, ყირგიზებზე ახლობელი ყაზახს არ ჰყავს დუნიაზე. ჭირში ძმა ძმის მშველელია, მიეხმარე, შვილო, მანასს, წაიყვანე ჯიგიტები გამიხარე გული მამას. კანონია მამის სიტყვა შვილიც სიტყვის კაცი არის, თავის რაზმთან ერთად კოჩქე მანასისკენ მიიქარება. მამაც კოჩქეს მობრძანებით გაიხარა ერ-მანასმა, ყაზახს ღვიძლ ძმად შეეფიცა, ეფირუზა, ეალმასა. ძმობის ფიცით შეკრულებმა დაუმშვენეს ერთურთს მხარი, ვიშ, რა კარგი საცქერია, რა საამოდ სანახავი. ძალა ძალას შეემატა, რას დააკლებთ ნესკარხანი, გინდა ორბის თვალი ჰქონდეს, მგლის მუხლი და ღონე ხარის. სად არა სჯობს, იქ გაცლა სჯობს, როგორც იქნა, მიხვდა ხანი, მანასს აღარ შეებრძოლა მოაბრუნა უკან ჯარი. მას მანასი გამოუდგა, მიჰქრის, როგორც ნიაკ-ქარი. შოლტი დაკრა ცხენს ნესკარამ ააჩქარა ხანმა რაში, ჩაბდარ-ატამ ცხრა მინდორი გადიფრინა სულ ერთ ნამში. შინ მობრუნდა ერ-მანასი, ტყვედწავარდნილ მხედრებს უხმო, ვის რა სასჯელს დააკისრებს ავი საქმის საპასუხოდ. თქვა მანასმა: – „ჩემო ძმებო, ძველი მტრობა დავივიწყოთ, ვისაცა გსურთ, დარჩით ჩემთან, ერთგულემა შემომფიცოთ, მე მზადა ვარ შეგიფაროთ, მოგცეთ ცხენი, მოგცეთ ხმალი, სამშობლო ერთად დავიცვათ, დავუმშვენოთ ერთურთს მხარი, ჩვენს მოყვარეს გული მივცეთ, ვასროლინოთ მტრის ქვა კუდიო, ვისაცა გსურთ, წადით სახლში თქვენს ოჯახებს დაუბრუნდით. არჩევანი თქვენს ხელთაა, ეს მინდობა მხოლოდ, მე თქვა“; მონყალეა, ერ-მანასი, დღეგრძელობა მისცეს ღმერთმა. ამ ამბავმა მთა და ბარი სულ ერთ დღეში მოიარა, ერ-მანასის ბრძნულმა ქცევამ ყველა ერთობ გაახარა, იძახდნენ: – ვაშა, მანას, მანასს, მანასს დიდებო, ისეთია ჩვენი გმირი, ქება არ მოგწყინდებაო, როგორც მთავარ ვარსკვლავებში ცად რომ ამობრწყინდებაო. როგორც ავსებს, აძლიერებს მდინარის წყალს მთის რუები, სწორედ ასე შეემატა მანასის ჯარს მეომრები. მისი სიტყვა საარაკო მთა და ბარში ყველგან ქუხდა ვით მდინარე გაზაფხულზე ადიდდა და განყალბდა.

ერ-მანასის მეომრებმა ერთხელ ღზინი გააჩაღეს გაუზომეს ერთურთს ძალა, სიმაძავე, სიყოჩაღე. ისრით ხოცეს ფრინველები არ დაუგეს კაკანათი, გამოუდგნენ ველურ ტახებს ძახილით და ყიჟინათი. წინ გაიგდეს თხა, არხარი, სადავე მიუშვეს ცხენებს, ბასრისკარტა შავარდნები სანადიროდ გაახელეს. ვაჟკაცებმა – ნადირობით როცა გული მოიჯერეს, ალმა-დალმა ნავარდობით, ქანცი გაუწვევით ცხენებს, შეისვენეს, იჭიდავეს, ილხინეს და იხარხარეს, კოცონი რომ აბურბურეს, ველზე ხარო ამოთხარეს. სიტყვა-უხვი კუტუბაი არის ღზინის ტოლუმბაში, მას ვერავინ შეედრება ეშმაკობა-ხუმრობაში. ბიჭებს თვალი ჩაუკრა და ბრძანა: – „ყური მომაპყაროთ, ნესრიგი რომ დავაყაროთ, ავირჩიოთ ჩვენი ხანი. მამაცმა და ხელგაშლილმა დაგვიმტკიცოს ყველას ძმობა, მოგვიხარშოს ბეშბარმაკი ვისაც უნდა აკიშობა“; ყველა მანასს მიაშტერდა, რად გაუხდა სახე კუტუბი, ყირგიზ ვაჟკაცს, უცხენობას ურჩევნია იყოს კუტუბი, არ ჩერდება კუტუბაი, მანას, რატომ გაქვავდიო, თუკი ჩვენი წინამძღოლი შენ იყავი აქამდით, ენა რატომ ჩაგვიყლაპავს, რად ნაგსვლია ფერ-ფერიო, დაგვანახე, ერ-მანასო გულუხვობა მეფურო. თქვა მანასმა: – „ჩემო რაში თავზე მეტად მიყვარს, იცით, მაგრამ რაკი ერთგულების შეკრული ვარ თქვენთან ფიცით, თითქოს იყოთ ორსულები ვერ იოკებთ სურვილს რაკი, მზად ვარ, ცხენი შემოგანიროთ, მოგიშაღოთ ბეშბარმაკი. წამოიჭრა კუტუბაი მოეხვია ძმობილს ყელზე, „მაპატიე, ერ-მანასო, გამოგცადეთ სიხარბეზე. მამაცო და გულმომწყალეე, პირველობა შენ ერთს გშვენის, თავად უფლის რჩეული ხარ, მხედრონი ჩვენ ვართ შენი!“ შეძახილი, „ვაშა, მანასს“, აყრუებდა არე-მარეს. როგორც ოქროს ტახტრევანზე, ყვითელ ლოდზე დააბრძანეს.

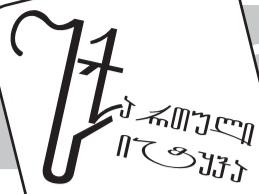
მანასის ხანად არჩევა

შეიკრიბნენ ყირგიზები ყველამ გულით გაიხარა, კოცონების ასანთებად ორმოები გაითხარა. აიმაზბოზის რემიდან შეარჩიეს ვაშარტები, ას კოცონზე ბრინჯით სავსე ათუხთუხდა კაზანები. ცხრა ფაშატი დაკლეს იმ დღეს, აქნეს ხორცი ასო-ასოდ. ჭამა უნდათ ყირგიზ სტუმრებს შეკრებილებს საბაასოდ. მოილხინეს ყირგიზებმა, ხორცს ჭამდნენ და არაყს სვამდნენ დაითვალა აკბალტ-ბრძენმა ასე ასი ათასადღე. აკბალტბაში უთხრა სტუმრებს: – „მადლი უფალს, გხედავთ ერთად,

სხვის მიწაზე გამრავლება რა ვქნათ, გვიწერია ბედად. უსამშობლოდ ბედნიერი, არის მხოლოდ სულელიო, იცით, საბაბს ეძებს მტერი, ჩვენი ავის მსურველიო. გადაივლის ჩვენ ზეცაზე მალე შავი ღრუბელიო. ნეტავ ვისი იმედი გაქვთ, არხეინად რატომ ხართო, უნდა ერთურთს მივცეთ მხარი, და ერთ მუშტად შევიკრაოთ. ვერ უშველის თავმოკვეთილს მკურნალი და აქიმიო, სანამ დროა, ავირჩიოთ წინამძღოლი, აკიმიო. სხვა რა გითხრათ, მხედრონი უწინამძღვროდ არის ხროვა“. ენამჭვერი კუტუბაი ადგა, სიტყვა მოითხოვა. აუნერა ყველას წვრილად მან ამბავი ნადირობის, როგორ აირჩიეს ხანი, როგორ გაეხუმრნენ ძმობილს. თქვა: – „აკიმად ავირჩიეთ, ძმებო, ერ-მანასი მაშინ, სინამდვილის მარცვლია იცით, ყველა ხუმრობაში. ერ-მანასის აკიშობა, იცით, უფლის ნებაც არის, ავირჩიოთ, გვიწინამძღვროს, ერთად დავუჭროთ მხარი“. „რის აკიმი“, – თქვა მანასმა, – „პატივია თქვენთან ძმობა, ხანად ავირჩიოთ კოჩქე, მას ეკუთვნის პირველობა. კოჩქემ უთხრა:– „ნდობისათვის მანას, უნდა გითხრა ქება, მაგრამ ჩემი პირველობა, არ ეგების, არ იქნება. შუბის ტყორცნა, ჯირითობა, არის ჩემი ხელობა, მაგრამ ვინ თქვა ჩემი სიბრძნე, ჩემი ენამჭვერობაო. სულ ტყუილი ფაფხურია, თუ არ ატანს ჭკუას ძალას“, ფეხზე წამოდგა აკბალტა, ბრძენთა-ბრძენმა ასე ბრძანა. ჭაბუკია ერ-მანასი, უხედნავი ჯერ კვიცია, აკიმად ვერ გამოდგება, ყაკიპი თუმც მოხუცია, თუმცა უკვე მოილია თავის წუთისოფელიო, მდიდარია ყაკიპ-ბაი, დიდი განძის მფლობელიო, შვილიც იმის პატრონია, რასაც ითვლის მშობელიო. მოსწევია ჭაბუკ მანასს, სანამ პირველობის ჯერი, მამა იყოს ჩვენი ხანი შვილი – მამის ყავარჯენი, ყირგიზებმა აკბალტ-ბრძენის არჩევანით გაიხარეს, და ყაკიპი შვილთან ერთად ხალიჩაზე დააბრძანეს. დობულბასს შემოჰკრეს მარდად, არე-მარე ახმინადა.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

ლიტერატურა

საქართველო. კომუნისტური

პროზა

სამკ კოლახმა მაგრად ამოისუნთქა: ალბათ სასიამოვნო რამ ამოიკითხა. გაზეთი გვერდზე გადადო.

შემდეგ მინვა ნახევრად ტახტზე იწყო სხვა გაზეთის თვალთვლით. ერთს ალაგს სათაურს მოჰკრა თვალი: „მისტერ ჯიმი“. მაკ კოლახს უყვარდა ეს სახელი. „აქ რაღაც უნდა იყოს“: გაიფიქრა. შეუდგა კითხვას. პირველ სტრიქონებიდანვე იგრძნო, რომ მოთხრობილი ამბავი მეტად საყურადღებოა, და თითქო ეს ვრცელი ქრონიკა მაგრად შეკრული და დინამიურ გაშლილი ნოველა ყოფილიყო სტეფან ცვაიგის, ან მიგუელ უნამუნოსი, ან ლუიჯი პარანდელოსი — მაკ კოლახ დაძაბული თვალს აყოლებდა ჯიმის ამბავს.

ჯიმი მოკლე სახელია ჯიმის უაიტის. იგი დაიბადა ლანკაშირის პროვინციაში. ოჯახი ღარიბი იყო მეტად, მაგრამ ჯიმი ჰქონდა ბავშვობიდან უტყუარი ხასიათი. ათი წლის ჯიმი უკვე დამოუკიდებელ ცხოვრობდა. ჯერ: დაპქონდა ადგილობრივი ფოსტის დეპუტეტი. იღებდა რამოდენიმე გროშს გასამრჯელოს. შემდეგ იგი შიკრიკად მოეწყო მოხეტიალე ცირკში. გავიდა ხანი. ჯიმი აგურის ქარხანაში შეაგდო ცხოვრებამ სამუშაოდ. იშოვა ფული. ცხრაშვიდი წლის ჯიმიმ ას სტერლინგად იყიდა სწორედ ის ბალაგანი, საცა იგი საგზავნ ბიჭად იყო წინათ. შექენის ნდობა მატულობდა. თანვე — უნარიც და მოხერხებაც. ჯიმი იყიდა აგურის ქარხანაც და საფოსტო განყოფილებაც. იყიდა აგრეთვე საქალაქე მანუფაქტურა ბრაიტი, საცა იგი ოდესღაც მხოლოდ ხუთ შილინგს ღებულობდა კვირაში.

მაკ კოლახ შეჩერდა გაოცებული: თითქო საკუთარ ბიოგრაფიას კითხულობდა. მოსწონდა სიგარა და გაჰყვა ქვევით.

ჯიმი სამჯერ იყო ბანკროტი. მაგრამ მის ენერჯიას ვერ ტყუდა ევროფერი. ყოველ საქმეს ჰკიდებდა ხელს, თუ კი მისგან რამეს მოელოდა. ერთხელ ბოქსის მატრიც გაიმართა. ყველას ახსოვს ჯეკ ჯონსონისა და შოტლანდიელ ლედლის შეხვედრის სამატრიცო შეხვედრა. ახსოვს ყველას, თუ როგორ დაამარცხა ლედლმა სახელგანთქმული ზანგი, მსოფლიო ჩემპიონი. ეს მატრიც ჯიმიმ მოაწყო. ჯიმი არ ისვენებდა თუ ვერ ისვენებდა, ყიდულობდა ყველაფერს და ყიდდა ყველაფერს. ყიდულობდა და ყიდდა თერხიანი სიადვილით: ქარხნებს, ბანკებს, თეატრებს, თავლებს, საგამოყენო შენობებს. მისი ტემპერამენტი აზარტი იყო და ჯიმი თამაშობდა ყველაგან: ბორჯზე, დოლაზე, კლუბში. ერთხელ ნახევარი საათში მან 35.000 სტერლინგი წააგო, წაგებას ისე ადვილად იტანდა, როგორც მოგებას. არავის არ შეეძლო გამოეცნო მის სახეზე თუ მის ძროხაში თუ მის ხელზე. წააგო თუ მოიგო. იგი ილიძობოდა მხოლოდ. შიგა და შიგ ღიმილს ამასაც დაუმატებდა: „მე ნერვები არა მაქვს“.

„ყოჩაღ ჯიმი!“ ნაიჭურჩულა თავისთვის მაკ კოლახმა. შემდეგ გულში: ბედი მართლაც მისია, ვისაც არ აქვს ნერვები, უფრო მაგრად მოსწონა სიგარა და განაგრძო.

ჯიმი პატივმოყვარე იყო. მას უყვარდა პოზა და თეატრალიზა. იგი ამბობდა ჩეკით (რვა მილიონი სტერლინგი), რომელიც მას მისცა ბედფორდის სპორტოებს ერთ ნაჭურ მინისთვის ლონდონის შუაგულში. არ ეშინოდა ბედის და ბედიც მისი იყო. იყო დღე და მის სიცოცხლეში, როცა მან ერთი დაკვირით 750.000 სტერლინგი იშოვა. ას მილიონზე მეტი ჩაუდგია მას სხვადასხვა საქმეში. ერთხელ ჯიმი მონაკოს სამთავროს ეწვია. დააპირა კაზინოში შესვლა, არ შეუშვეს: სამგზავრო ტანსაცმელი ეცვა. მაშინ ჯიმიმ მიიღო რომაული პოზა და გასძახა ყველას გასაგონად: მე თავს არ ვინუხებ ტანსაცმლის გადაცმით, ხოლო მზადა ვარ. „ვაშა ჯიმი!“ გაიძახოდა გულში მაკ კოლახს.

ქრონიკა თავდებობდა. მის ბოლოში გაკვირით იყო ნათქვამი, ვითომ ჯიმი, რამოდენიმე წელია, ყიდულობს ჩუმად ბრიტანეთის სანათავო საზოგადოების აქციებს. ამ საქმეში, ამბობენ, ერთი ვინმე ეხმარება მას: ვინმე, რომელიც ძალიან ახლო პირი უნდა იყოს სხენებული საზოგადოებისა, აბოლოვებდა ქრონიკა.

მაკ კოლახ შეჩერდა. გაზეთებს აქვთ წინასწარი ყნოსვა. ხშირად ისინი „იხვებს“ აფრენენ, მაგრამ „იხვების“ კამარა ატმოსფერულ იჭერს მოახლოებულ ამბავს. გაზეთით გაფრენილი „ჭო-

ბრიგოლ როზაქიძე

ფაქსტრა (დაუბთავრებელი რომანი)

(გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „ქართული სიტყვა“ №41, 42, 43, 44)

რი“ ხანდახან სეისმოგრაფის როლს ასრულებს რამოდენიმე თვის შემდეგ. მაკ კოლახმა იმავე გაზეთის ფურცელით შეიტყო, თუ როგორი კატასტროფით დამთავრდა ჯიმის თამაში: სწორედ მის თანაზიარს ელაღატნა მისთვის.

უეცრად მაკ კოლახმა ხელი მოავლო მონოკლ; თითქო უკანასკნელი გამოვარდნა სურდა, შეირხა მეორე ხელიც. თითებში გარჩენილი იყო დიდი ხნის მოუწვეველი სიგარა, ხელი მოსხლეტით დაეცა და სიგარას მოძვრა გრძელი მაგარი ფერფლი, მაკ კოლახ შეირხა; თითქო რაღაცას გამოერკვა. გაზეთი გვერდზე გადადო, წამოდგა და იწყო იქით-აქით სიარული, მაკ კოლახიც ხომ ჯიმი? ერთი ვინმე ამ საქმიან ქვეყანაში. უეცრად მოაგონდა ერთი საფინანსო საქმე, ჰამბურგში დაწყებული, მაკ კოლახის ხმელი ტანი აღვიდოდა: იგზრო ტემპერამენტი, თუ რამდენიმე წუთის წინად იგი „ნება“ იყო მარტო, ნება, ასე ვთქვათ, „თავისთავად“, ესლა მისტერ განზრახულ საქმისათვის მოიმართა: ნებას მიეცა გეზი. აიღუნა მაკ კოხალ, აიწვა, აცეცხლდა. მაგრამ ცეცხლშიაც ცივი დარჩა ამერიკელი. იცის: იბრძოლებს, იომებს. იბრძოლებს, იომებს საქმისათვის. არ დაზოგავს საკუთარ ძალას. არ შეევა არჩევანში საშვალეების ასარჩევად, იქნება იგი სასტიკი, უღმობელი, შეუბრალებელი, ოღონდ... ოღონდ კი მიაღწიოს მიზანს. მაკ კოლახ ხომ ჯიმი? ერთი ვინმე, ან რომელიმე: ამ საქმიან სამყაროში. მაკ კოლახ აებნო ნდომით. ნდობაში ცეცხლის ელემენტი მარტო დინამიკა იყო. დააბა ტვინი. ტვინში მარტო ლოგიკა იყო. მოშვილდა მთელი არსი. არსში მარტო ანგარიში იყო. წინ მაკ კოლახ! დეე იყოს: ცრემლი, ტკივილი, შიმშილი, სისხლი, უბედურება ყოველგვარი, მაკ კოხალ არ უნდა შედრკეს. ერთ წამსაც არ უნდა მოეღობოს გული. არ უნდა შეირყეს: ოდნავაც. ჯიმი მართალია: შორს ნერვები.

მაკ კოლახ მაგინდასთან შეჩერდა.

ესლა იგი მართლაც უნერვო არის. იყო: მათემატიურ სწორი და დემონურ ლოგიკით ნაჭედი. იდგა როგორც ცივი გილიოტი. ან. ამ წამს მას ნამდვილად შეეძლო მძინარე ადამიანის ყელი სამართლებით გადაეჭრა. მაგრამ არა ვნებით, არა ღელვით, არა ცივად, მოზომილად, სწორედ იმ გვარად, როგორც ხარაზი ტყავს გადაჭრის ხოლმე, ფეხსაცმლისათვის. და ეს მჭლე და მჭქნარი კაცი, რომელიც გაღვიძებისას მხოლოდ სიბრალულს გამოიწვევდა მნახველში, ესლა, ამ წამს, უშიშარ შემხვედრსაც შეარხევდა გადაწყვიტა: ჰამბურგს წასულიყო. დახედა საათს: 12. უეცრად შეირხა: თითქო ლითონს ჩაეშვა „რადი“. როგორც მოხდა, რომ დაავინყდა: 11 საათზე კავასთვის უნდა დაერეკნა. მივიდა ტელეფონთან. გამოიძახა. ხმაზე იცნო მსახური ქალი. შეეკითხა: არის თუ არა „მადამზელ კავალა“ შინ, მოესმა: არ გახლავს. მაკ კოლახ მიიღუნა. შემდეგ-ბეჯითი მოსხლეტით:

„გადაეცით: საღამოს 5 საათზე — კაფე ჭიენ... მაკ კოლახ“...

ტელეფონს ტარი ჩამოეკიდა. ხელი კი მაკ კოლახ ჩამოეკიდა: თითქო მოტყუნილი. ერთი წამით „გრძნობას“ (ამურის?) გაურბინა სხეულს: შემდეგ — „გრძნობა“ გამოძვრა და გაქრა (თუ მოკვდა). მაკ კოლახ გაიმართა მხრებში: კვლავ მიეცა ტანს ლითონის სიმტკიცე. იდგა როგორც თუჯის მონუმენტი — მისტერ მაკ კოლახ. დაპქრა ასანთი და სიგარას ცეცხლი მოუკიდა. მოსწონდა მაგრად — და ამ მოწვევაში დაინახავდით: თითქო კაცმა სამყარო მოსწონა. ბოლოს, თითქო დაცხა — ისევ ტახტს მიმართა. მისი თვალებიდან ესლა მართლაც გამოიყურებოდა რამზეს მეორე თუ პირველი.

კამარა მითხე

ქალი შეხლონგზე იყო გაშვარებული. ტანზე კომონბო ეცვა ლანდშფტური მარმარის (rocaille d'Espagne) ყვითელი ფერის. გვერდით პატარა მაგიდა ედგა დაბალი. მაგიდა დაფარული იყო სხვადასხვა ხატული ყურნალებით: კინოსი, სპორტის, თეატრის, მოდის. იქვე ახალი რომანი ედო ფრანგული, შუაზე გადაშლილი.

ქალს ახსოვდა, რომ მას 11 საათზე დილით მისტერ მაკ კოლახ დაურეკდა. მაგრამ აღნიშნულ დროს მან არ დარეკა. ქალს კიდევ გაეხარდა. მას არ უყვარდა მისტერის დაბუყილი ხმა, განსაკუთრებით მაშინ, როცა ეს ხმა ტელეფონში ისმოდა. და ქალმა გადასცა მსახურს: „თუ ვინმე მისმოს — შინ არა ვარ“. მაგრამ დღეს მარტო მისტერის ხმა არ იყო მიზეზი ქალის გარინდების.

ქალი ახლად მოსული იყო ევროპაში. მას მოსწონდა დიდი ქალაქების მზაური. მრავალსართულიანი შენობები, უბოლოო ქუჩები, დაქსელილი მითოლოგიური ობობას მიერ, მუსიკოლოლები, კინოები, თეატრები, კაფეები, მალაზიები, რკინის გზები, (მიწაზე და მიწის ქვეშ). ტრამვაები, ომნიბუსები, ტაკსები უთვალავი, ხალხის მასების დენა — დაუღვეველი. ხშირად შესცურავდა ხოლმე ქალი ამ რიტმების დენაში: ხდებოდა ერთ-ერთ მათ რგოლად, მოღვეულებად. თავი თითქო ავინყდებოდა ქალს: მისი „მე“ სადღაც სულ ძირსა და ძირს იყვინებოდა. სხეულის ძროხა კი რაღაც გამძაფრებულ ხილულობას ღებულობდა: თითქო მივარეული ხდებოდა იგი, რომელიც უფსკრულზე გადებულ ხიდზე გაივლიდა, რომ ფეხიც არ აუცდებდა. ქალის შეცნობა შორეულში მიდგოდა, გადადიოდა ქვეშეცნულში, თითქო თვალთა სიზმარი ჰქრებოდა, სომნამბულას რაღაც აღვიძებდა — და გრძნობდა ქალი უეცრად, ბურუსიდან გამოსულათ, თითქო თავს დაეცა მას წადირის ბოლმა, საშინელი როგორც გაღვევილი სამართლებელი უცხად გაგიყებულის ხელში. ქალი მაშინ შინ ბრუნდებოდა, მაგრამ აქ მას მარტოობა უცდინდა: როცა ზღვაზე ღელავა და დანოლილის გული ირევა. მისი გუნება „ზღვის ავადობას“ ედრებოდა: უჩვევს, წუთხეს, ამღვრევს.

ესლა ამ გუნებაზე იყო ქალი. ყურნალები გადაყარა. წიგნი დაეგდო. თვითონ კი, გასურდული და თვალზე-გაგანერებული, ატყვილ მენადასავით სივრცეს მიშტერებოდა: მენადასავით, რომელიც ნესტოებით ღიერს ზომავს და გამახვილებული სმენით ჰაონისოს მოახლოებას გრძნობს შორიდან. ქალი იწვა გასურდული: რაღაც აგონებდა

- შორეული.

იგი დაიბადა ჩრდილო-კავკასიაში. მამა მისი იყო კაზაკი კოვალევი, სწორედ ამ სტანციიდან, რომელიც ლევ ტოლსტოიმ თავის „კაზაკებში“ უკვდავ-ყო, მამა მცველების უფროსი იყო, მსახურობდა გროზნოში. მალაღი. ზორბა, ნითური, მკლავ-მაგარი, რუსასრობდა, ჩასხმული, ველური, მრისხანე, სისხლით დაგეშილი, მოლხინე, მოჯირითე. კავკასიაში ქალი წახა. ქალი ქართველი მოხელის შვილი იყო (სამეგრელოს კუთხიდან). მოეწონა ქალი. მოეწონა ქალსაც. დაქორწინდნენ. ერთი წლის შემდეგ შეიღვიძა ქალიშვილი იზრდებოდა. იგი ქართველად უფრო გრძნობდა თავს, ვიდრე კაზაკის ასულად — (თითქმის ყოველთვის ასე ხდება ხოლმე). წამოიზარდა ელენა: აივსო, დაქალდა, სწავლობდა გროზნოში. უბელო ცხენს ისე ვერავინ გააჭენებდა, როგორც იგი. ვერც „მთიულს“ ჩამოუარდა ვინმე ისეთი ცეცხლით და იერიით, როგორც იგი. იყო მხოლოდ ერთი — და ისიც, არა ქალი, არამედ ვაჟი — რომელსაც შეეძლო მასთან გაჯიბობა: როგორც უბელო ცხენის გაჭენებაში, ისე „მთიულის“ ცეცხვაში, ეს იყო ვინმე ახალგაზრდა ყაზიბი.

ყაზიბის ვაჟკაცობა მთელს ჩრდილო-კავკასიაში იყო გავარდნილი. მოსხმულობით იგი შამილის ნაიბს ჰგავდა: ისე მაგრად და სხარტად იყო წურული ტანში. და მართლაც ნაიბს გაგონებდათ: ყოველთვის აღესილი, ყოველთვის მზა, როგორც ვეფხვის ტორი, ყოველთვის „ჩახმახმახე-ყენებულ“, მსხვილ-მხრებიანი, მაგარ-მუსლიანი, მალალ-თეძოიანი. სახეზე ჰქონდა შამილის სუნთქვა. ამბობდნენ კიდევ შამილის ნაშიერი იყო, საშინელ ცეცხლთან, რომელიც იგი ცივი. პროფილის ორბის მკაცრი იერი გადაუბირებდა. უყვარდა ცხენი და ცხენთან ხმალი. როცა იგი ცხენს მოახტებოდა და გააქანებდა, აულელები იღვიძებდა შამილის ნაიბის ლანდი და აულეების ფერდობზე სიხარული გადაიბრებდა მინის, რომელსაც პირველად მოხვდა მენამული მზის ტორი. ხმალის მოქნევაში მას ვერავინ შეეჯიბრებოდა: ხანდახან კლდიდან გადმოხეთქილ ჩაწიქერს ხმალი შუილით ტიტველ ტანზე გადაჰკრავდა — დახედავდა მერე ხმალი, ერთი წვეთიც არ ჩანდა. ხოლო მისი ცეცხლი მისი ცეცხვა იყო მთიულური. როცა იგი რომელიმე მთის რგოსთან ცეცხავს ააგიზგიზებდა, მაშინ რასისი შვილი. ცეკვის შემდეგ გოგო მისი იყო: თუ ხორციით არა, გულით, თვალეებით.

„შენ – უკვდავების ჩამონადენო, მშვენიერებას ხომ შენით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელი – ქართული სიტყვა, ქართული სიტყვა“

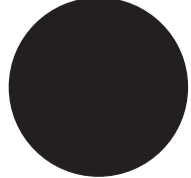
საქართველოს პარლამენტი

საქართველოს პარლამენტი

მიჰქროდა ეტლი, მონაბერ ნიავს ბანს მოსძახოდა მიდამო ვრცელი, მიჰქროდა ეტლი, ვით წამნი ჰქრიან – დროთა მრიცხველნი, ჟამთა მრიცხველნი. მიჰქროდა ეტლი და ფლოქვთა ქარი გაშლილ გზის მტკვერში დათამაშობდა, ვით ბალახებში ჩაღვრილი ცვარი, შორს ციმციმებდა ჩემი ბავშვობა. ოცნებას ჰგავდა გზა სანეტარო, ცა ოცნებაზე იყო ძლიერი, ფოთლების შრიალს, ოქროსფერ ტაროს სულ შეეცვალა სოფლის იერი. მიჰქროდა ეტლი, ვით ცისარტყელა, მაცისკროვნებდა ქროლვა ქარული, მეგებებოდა ალერსით ყველა, ვით სიყმანვილე და სიყვარული. ხელი გაშალეს თითქოს ნერგებმაც, მწკრივში დგებოდნენ ხეები ჭადრის, მე ყველა თბილად მეგებებოდა, მაგრამ შენ, დედავ, აღარსად ჩანდი! არ ჩანდა შენი ლამაზი ხედვა და სადგურისკენ გაგზავნილი ისევ; ო, მაპატიე, ძვირფასო დედავ, თუ უშენობას ვერ შევეთვისე. ვერ გამაცილეს შენმა თვალებმა, გულს მისერავდა ქროლვა ძლიერი, ვით შეუცნობი იდუმალება, მოჩანდა ზეცის დასალიერი...

ჩაგზა უფრო ვინ გიძღვრის? საქართველოვ, შენი ტრფობა განა, გულში დაილია, განა, ერთხელ განმიცდია მე აკაკი და ილია?! განა, ერთხელ დავეწაფე შენს წყაროებს სულით, გულით, განა, ერთხელ განვიცადე შენი ტურფა გაზაფხული?! ბევრჯერ, ბევრჯერ, გეფიცები ამ ბაღნარებს, ამ მაღალ მთებს, როგორც დედის ხმატკბილი ნანას, შევხაროდი შენს ლაყვარდებს! მარად შენზე ვიმღეროდი, ლამითა და ცისმარ დილით: შენს სიტურფეს შევხაროდი, ვით თინათინს ავთანდილი. შენზე ფიქრით, ეს რამდენჯერ გამივლია გზა სავალი, მე მარადუამს მიტაცებდა შენი ზეცის დასავალი! და დღეს, როცა ვხედავ, დადგა დრო დიდების, ჩანგის ჟღერის, საქართველოვ, ჩემზე უფრო ვის უყვარხარ, ვინ გიძღვრის?!

დაუდებარი, მოუსვენარი, მიყვები ხომალდს ერთგულ დარაჯად, გრიალებს, ბორგავს ველური ქარი და მხრებზე გახვევს თოვლის ფარაჯას! მიხვალ, იგონებ ზვირთების ხმაში სხივმონარნარე მშობელ ქვეყანას, რომ ქარის ფრთებმა გიმღერონ ზღვაში ქართველი დედის ხმატკბილი ნანა! მიხვალ, თან მიგაქვს, როგორც ალერსი, ჩვენი ტრფობა და მორთოლვარე გული; სიტყვა „მშვიდობით“, ხმა უნაზესი, ღამის წყვილიადში გადაკარგული! ცეცხლის ენებმა ზეცა დაისრეს, ცეცხლში ელავ და ცეცხლით მალღებები და ზღვაში შეჭრილ მებრძოლ კრეისერს ეხეთქებთან მძლავრი ტალღები! ირგვლივ ქარია, ჯანლი და ღელვა, ქარში ფითრდება მებრძოლთა ბედი და გამარჯვების ნათელი ელვა მაინც წინ გიძღვის, როგორც იმედი. შენ კი, მედგარი, მოუსვენარი, მიყვები ხომალდს ერთგულ დარაჯად; გრიალებს, ბორგავს ველური ქარი და მხრებზე გახვევს თოვლის ფარაჯას!

ვერა შუბლაძე-ძველის არდავინწყაბა ხელოვნებათმცოდნე და მუსიკოსმა ალექო ფურცხვანიძემ ვერა შუბლაძის ლექსების ნიგნი გამოსცა. ვერა შუბლაძე 1914 წელს დაიბადა და 39 წლის ასაკში გარდაიცვალა. ნიგნის შესავალში მოტანილია გენიალური პოეტის, გიორგი ლეონიძის სიტყვები: „ვერა შუბლაძე გახლავთ შესანიშნავი ქართველი პოეტი, რომლის ყოველი ლექსი, ყოველი სტრიქონი გაუღწეოდა სამშობლოს, ახლობლების და, საერთოდ, ქართველი ადამიანების დიდი სიყვარულით. იგი ღრმა მიგნებით და სიმართლით ქმნის საოცარ სახეებს. ყველა ლექსის შექმნისას ბოლომდე იხარჯება. ეს სულიერი სინდრფელე და პროფესიონალიზმი ჩანს მის ლირიულ ლექსებში. მე მისი რამდენიმე ლექსი ვიცი ზეპირად. განსაკუთრებით მომწონს: „დღენი გაქრნენ, აფერადდა წარსული, ნაკვალევი გულში ჩარჩა იარად, შენ რად შეკრთი, რად ხარ ფერგადასული, დრო ნავიდა, სიყვარული კი – არა“. გავა დრო და ვერა შუბლაძის პოეზიას კიდევ უფრო ღრმად, კიდევ უფრო ახლოს შეიგრძნობს მკითხველი. იგი ხომ სამშობლოსთვის თავდადებული ადამიანია, უყვარს დედა-საქართველო და თავისი პიროვნებით რჩება როგორც სანიმუშო პოეტი და საუკეთესო ქართველი დედა“. „ქართული სიტყვა“ ზემოხსენებული ნიგნიდან ვერა შუბლაძის რამდენიმე ლექსს გთავაზობთ.

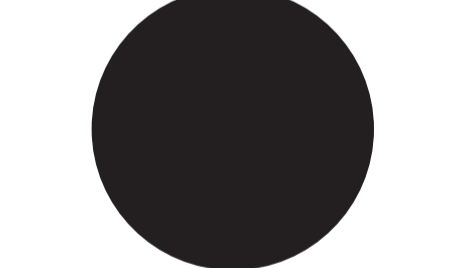

გალაკტიონს! შენ გხედავ და უმალ ქარიშხალს ვიგონებ ქარიშხალს ანთებულს, უცნაურ ფრთებიანს; ვიგონებ განვლილ გზებს, შენს მღელვარ სტრიქონებს, ხალხის გულს ხალხის ხმას რომ შეერთებია!.. ვიგონებ გრიგალში ნისლეგაშლილ მწვერვალებს, სად ღრუბლის ნაფლეთი ირევა ქარდაქარ; მე ვისმენ შენს სუნთქვას, მე ვხედავ შენს თვალებს, და მესმის შენი ხმა: სადა ხარ, სადა ხარ!.. მე ვხედავ ზღვის ტალღებს – მღელვარეს, ბობოქარს, სად ზეცის ლაყვარდებს ჰკვეთს ცეცხლის ენები, სად კიდით კიდემდე ხეთა რიგს, ხეთა ჯარს გაჰკვეთენ, მიჰქრიან ის „ლურჯა ცხენები“! ვიგონებ ქარცეცხლში ანთებულ სიმღერებს, სადაც ჰკვეთს უკუნეთს ელვარე ალი მზის; ვიგონებ პეტროგრადს, ვიგონებ იმ დღეებს და თვალწინ მიდგება მღელვარე პარიზი! გაგზნებდა, განთებდა, მღელვარე გულს რაც სურდა: ბრძოლები ფარული, ბრძოლები აშკარა და „თავისუფლება სულს ისე მოსწყურდა, ვით დაჭრილ ირმების გუნდს წყარო ანკარა!“ – შეერთდით, შეერთდით! – მომესმის შენი ხმა, დამდგარა დრო ხსნის და დამდგარა დრო შვების; სჭექს თავისუფლება: ხალხის ზრდა, ხალხის ხსნა, მოღელავს, მოღელავს ტყეები დროშების!..

დაბრუნებისას აღარ გვცილდება ნაძვანართა წყება, ლამაზი მთა და ლამაზი არე, მივდივართ, თითქოს ჩვენ თან მიგყვება ეგ ფიჭვნარი და ოცნების მთვარე. ქარი აჟღერებს უხილავ სიმებს, მოჩანს მანქანა მთებზე გაკრული და ჩვენს თვალებში ისევ ციმციმებს ეს ცა ზღაპრული და მოსარკული. ჩვენ ახლა შენი სურნელი გვახლავს, ჩვენ ახლა შენი სუნთქვა გვახარებს, თბილისისაკენ მივდივართ და თან ისევ გიგონებთ, ლამაზო მხარე! მივდივართ, ვტოვებთ მთების ლურჯ კიდეს, თან განშორებით გული ღონდება, მაგრამ ერთმანეთს შევხვდებით კიდევ და ეს დღეები მოგვაგონდება!

შრიალეს ვერხვი შრიალეს დინჯად, სხივებს იჭერენ ნაზი რტოები, მთვარე კი, ფრთხილად მიდამოს სინჯავს და თან კაშკაშებს განმარტოებით. ფრთა გაუშლია ქვეყნად სიამეს, ილხენს ბუნება, ხარობს ბუნება, გრილი ნიავე ამ წარმტაც ღამეს ციურ ნანინას ეჩურჩულება. ვერცხლის სხივები ანათებს ღიახვს, შხუის ღიახვი, ღიახვი მალი, მონაბერ ნიავს სადღაც შორს მიაქვს ხმა მომხიბლავი, ხმა იდუმალი. ვერხვის ტოტები კვლავ ფოთლებს შლიან და ციმციმებენ სხივთა ბადეში, ვინლა დაუშლის მათ ნაზად შრიალს ამ მარადიულ სილაყვარდეში?!

ჰოი, საყვარო! რა უსაზღვროა, დაუსაბამო, ცის დასავალი და სივრცე მინის, ეგ ლურჯი დილა და ეგ საღამო სად დასრულდება, არავინ იცის. ქვეყნად ყოველი წარმავალია, სიცოცხლეს არავინ განიმეორებს, თუ ერთი დაჭკნა, სული დალია, ხვალ აყვავდება ისევ მეორე. ასე ყოფილა განსჯა ბუნების, ასე გადავცემთ შთამომავლობას, დეკემბრის ქარიც ასე უმღერის გაშლილ ტრამალებს და წარმავლობას. ხელში ავიღოთ, მძებო, სასმისი, ვთქვათ სადღეგრძელო უკვდავ აზრისა: – ჰოი, საყვარო, სად არს სანყისი ან დასასრული შენი არსისა?!

მირანდა ეძღვნება მირანდა გამსახურდიას გაგონდება? მთები ლურჯი, აზიდული გზიდან ცამდე, ანდა დიდი სიხარული, რაც ჩვენ ერთად განვიცადეთ! გაგონდება? ქამარივით განოლილი დინჯი მტკვარი, ან ტეზერი, ბუბულციხე, ან გაშლილი ტაშისკარი! გაგონდება? მზის სხივებით დაფარული ცის კიდური, როცა მთაზე ავდიოდით ერთად ხელ-ხელჩაკიდული! გაგონდება? სავსე მთვარე, რომ ამოჰყვა მთათა სიოს? რა ხმატკბილად ვუმღეროდით თმაჭალარა კავკასიონს!

დიდება იმით, დიდება, დიდება იმით მარადის, ვინც ერთგულება ქვეყნისა ატარა კუბოს კარამდის! დიდება, ვისაც მარადუამს ნანა ახსოვდა დედისა, მოკვდა, არ ჩაჰყვა მიწაში ჯავრი ოხერი მტრებისა! კვდებოდა, მაინც ფიქრობდა მშობელი ქვეყნის ბედზედა, სატრფოს და დედის ცრემლები არ ეფრქვეოდა მკერდზედა. კვდებოდა, არ სცილდებოდა მშობელი ქვეყნის ტრფიალი, ქარი არჯალი წივილით მინას აყრიდა ტიალი. დიდება, მძებო, დიდება, დიდება იმით მარადის, ვინც ერთგულება ქვეყნისა ატარა კუბოს კარამდის!

საქრებულო
საქართველო

13 ნოემბრის ეპოქა

ანალიტიკოსები ამბობენ, რომ 13 ნოემბრის პარიზის ტერაქტების სერია მსოფლიოს შეცვლის. საფრანგეთის პრემიერმა კი განაცხადა, რომ ტერაქტები ევროპის სხვა ქვეყნებშიცაა მოსალოდნელი. 16 ნოემბერს, ვენაში, სირიის პრობლემებთან დაკავშირებით, შეხვედრა გაიმართა, სადაც სირიის გარდამავალი მთავრობის საკითხები იხილებოდა, თუმცა ბაშარ ასადის ბედი კვლავ გაურკვეველი რჩება. საფრანგეთის მთავრობა ტერორიზმთან ბრძოლის სტრატეგიის ახალი ფორმების შესამუშავებლად კონსტიტუციურ ცვლილებებს აპირებს, ამავდროულად, სირიის წინააღმდეგ საბრძოლო ოპერაციების ინტენსივობასაც გააგრძელებს. რის გამო ისჯება ევროპა, რატომ გახდა ისლამისტების სამიზნე მაინცდამაინც საფრანგეთი, რომელსაც უსაფრთხოების „სუსტი რგოლი“ აღმოაჩნდა, საშიშია თუ არა ახლო აღმოსავლეთის საკურორტო ზონები დამსვენებლებისათვის და რა გამოწვევების წინაშე დგას საქართველო, რომელიც „ისლამური სახელმწიფოს“ მიერ „გურჯისტანის ვილაიეთად“ გამოცხადდა? – ამ და სხვა საკითხებზე „ქართული სიტყვა“ კავკასიის საკითხების ექსპერტ მამუკა ბრემშიძის ესაუბრა.

– ბატონო მამუკა, მსოფლიოს ყურადღება პარიზისკენაა მიპყრობილი. მოდით, მოვლენები ჯერ ზოგადად შევაფასოთ...

– ისლამური ხალიფატისგან ტერაქტები მოსალოდნელი იყო, ოღონდ რომელ ქვეყანაში მოხდებოდა, ეს იყო საკითხავი. საფრანგეთი ისლამის წინააღმდეგ ბრძოლაში განსაკუთრებით მოწინავე რიგებში არაა, მაგრამ სუსტი წერტილია, რადგან ყველაზე ფსევდოტოლერანტულ პოლიტიკას ახორციელებს.

სხვათა შორის, საფრანგეთში მუსლიმების ყველაზე დიდი დიასპორებია, შესაბამისად, ისლამისტური ორგანიზაციების გავლენებიც ყველაზე მაღალია. მაგალითად, ქალაქ მარსელის მოსახლეობის 60%-ს ადგილობრივი ფრანგები კი არა, სხვა ერის წარმომადგენლები წარმოადგენენ.

ნიშნდობლივია, რომ 13 ნოემბერს, საფრანგეთში, პარიზში რამდენიმე მნიშვნელოვანი საერთაშორისო ღონისძიება იმართებოდა, მათ შორის, ორი წამყვანი ევროპული ქვეყნის – საფრანგეთ-გერმანიის საფუნდამენტო ამხანაგური მატჩი, რომელსაც საფრანგეთის პრეზიდენტი ესწრებოდა. 14 ნოემბერს, პარიზში, სირიის პრობლემებთან დაკავშირებით, ევროპული პოლიტიკოსების შეკრება იყო დაგეგმილი. ასევე, კონცერტი ტარდებოდა, რომელსაც სხვადასხვა დიპლომატიური კორპუსის წარმომადგენლები ესწრებოდნენ. სირიაში, დამასკოში კი, ბაშარ ასადთან შესახვედრად, საფრანგეთის დელეგაცია იმყოფებოდა. სირია ფრანგულენოვანი ქვეყანაა – წლების განმავლობაში, საფრანგეთის კოლონია იყო.

მოკლედ, ბევრი ფაქტორია, რის გამოც საფრანგეთი, დაცულთაგან თვალსაზრისით, ევროპაში სუსტი რგოლია.

– ანუ, საფრანგეთში არის ქალაქები, სადაც აბორიგენებს იმიგრანტები სჭარბობენ. მუსლიმები დიდი რაოდენობით პარიზშიც ცხოვრობენ. ნუთუ, საშიშროებას არავინ გრძობდა? მთავრობა, უსაფრთხოების სამსახურები პრევენციულ ზომებს რატომ არ მიმართავდნენ ან, სულაც, მოსალოდნელ საფრთხეებზე რატომ არ ფიქრობდნენ?

– საფრანგეთის ხელისუფლებისგან საფრთხეების პრევენცია ფრაგმენტულ ხასიათს ატარებდა. საფრანგეთის სპეცსამსახური მსოფლიოში ერთ-ერთი ძლიერია, მაგრამ მიგრანტებთან, მიგრანტულ ტალღებთან მიმართებაში თავად შიდა პოლიტიკაა მოუქნელი. აქედან გამომდინარე, უსაფრთხოება დაცული ვერაა.

– მოუქნელი პოლიტიკა, ემიგრანტული ტალღის შედინება – საფრანგეთი საკუთარი ქვეყნის უსაფრთხოების დაცვას ვერ ახერხებს. ე.წ. შენგენის ზონის სხვა ქვეყნებში იგივე მდგომარეობაში არიან?

– მეტ-ნაკლებად, მათ შორის საფრანგეთი გამოირჩევა, სხვა ქვეყნებში დაცვის ხარისხი და მსგავსი ტიპის ადამიანების მიმართ მეტი კონტროლი ხორციელდება.

გვიმუძრება თუ არა ტერაქტები – რა ინფორმაცია აქვს მამუკა ბრემშიძის

„ემიგრანტთა ტალღების შედინება კალიან ბევრ ევროპულ ქვეყნებში მიმდინარეობს. მაგალითად, ლტოლვილებმა ეკლესიის შენობების დაკავება დაიწყეს. იქ, სადაც ბანაკების ადგილი არ არის, მრევლსა და ეკლესიის მსახურთ მოუწოდებენ, დევნილებს ადგილი დაუთმონ. ეკლესიის ნებაყოფლობით დათმობა, გარკვეული დროის მერე, მრევლის გაღიზიანებას და რელიგიურ ანტაგონიზმს გამოიწვევს და, საბოლოოდ, საზოგადოებრივ დაპირისპირებაშიც გადაიზარდება.“

რამდენი ისლამიტი ლტოლვილია საქართველოში და რას ნიშნავს „გურჯისტანის ვილაიეთი“

– ისე, თავიდან ჩანდა, რომ უკონტროლო სირიელ ლტოლვილთა ნაკადის ყველაზე დიდი რაოდენობა თითქოს გერმანიაში მიიღო.

– გერმანელები ლტოლვილებთან ეტაპობრივ მუშაობას აწარმოებენ და იქ მათი მიღება, განსახლება და ადაპტაცია უფრო კონტროლის ქვეშაა. საფრანგეთში, ჯერ კიდევ 50-იანი წლებიდან, რბილი პოლიტიკა აირჩია – საფრანგეთის ყოფილ კოლონიებში მაცხოვრებელი ავტომატურად ფრანგი ხდებოდა. ასეთი დამოკიდებულება იყო სირიის მიმართაც.

გარდა ამისა, 60-იან წლებში, საფრანგეთში დოქტრინა გამოაცხადა, რომლითაც ბოდიშს უხდიდა იმ ერებს, ვინც საფრანგეთის კოლონიურ რეჟიმში ცხოვრობდნენ და მათი საფრანგეთში ჩასვლა, დასაქმება, ადაპტაცია სახელმწიფოს კისერზე იყო. მთავრობა ბევრ რამეზე თვალს ხუჭავდა. პარიზში, აფრიკიდან ჩამოსული ლტოლვილების უზარმაზარი ანკლავია, რომლებიც იდეოლოგიურად თავს ვალდებულად არც თვლიან, ფრანგული ენა ისწავლონ. ისინი ყველა სოციალური სიკეთით სარგებლობენ.

ფორმალურად ამ სახელმწიფოს მოქალაქეები არიან, თუმცა სახელმწიფოს მიმართ აგრესიულად არიან განწყობილი.

– ინტერნეტში გავრცელებული მასალით, გერმანიის ერთ პატარა სოფელში, მუნიციპალიტეტის წარმომადგენლებმა ადგილობრივი ოჯახის ბინის დაცლა მოსთხოვეს, რათა იქ ლტოლვილები დაესახლებინათ. გაოგნებული ოჯახის უფროსი რეპორტიორს ეუბნებოდა, რომ გადასახადებს აკურატულად იხდის და მიზეზს ვერ იცებს, თუ რატომ უნდა დაცალოს სახლი, სადაც შეიღებები დაზარდა და ახლა შვილიშვილებს ზრდის.

– მიგრანტთა ტალღების შედინებამ კალიან ბევრ ევროპულ ქვეყნებში მიმდინარეობს. მაგალითად, ლტოლვილებმა ეკლესიის შენობების დაკავება დაიწყეს. იქ, სადაც ბანაკების ადგილი არ არის, მრევლსა და ეკლესიის მსახურთ მოუწოდებენ, დევნილებს ადგილი დაუთმონ. ეკლესიის ნებაყოფლობით დათმობა, გარკვეული დროის მერე, მრევლის გაღიზიანებას და რელიგიურ ანტაგონიზმს გამოიწვევს და, საბოლოოდ, საზოგადოებრივ დაპირისპირებაშიც გადაიზარდება.

სპირებაშიც გადაიზარდება. გერმანელი მოქალაქის სახლში ლტოლვილების ჩასახლების მცდელობა მუნიციპალიტეტის მიერ დაშვებული ერთეული შემთხვევა და შეცდომა იყო, მაგრამ ამ ამბავს რეზონანსი ხომ მოჰყვა?

პოლიტიკა, რომელსაც ევროპა ყოფილ კოლონიებში, წლების განმავლობაში, ახორციელებდა და პოლიტიკა, რომელსაც ახლა ატარებს, განსხვავებულია, ორივე შემთხვევაში, ამ პოლიტიკამ ევროპულ სამყაროს დიდი დარტყმა მიაყენა. ბევრი ქვეყნის შემთხვევაში, მათ შორის, საფრანგეთშიც სიმკაცრე, სახელმწიფო კონტროლი ლიკვიდირებულია. შეიძლება, გამოვყოთ შეიქცარა, რომელიც თავის იდენტურობას მაქსიმალურად უფრთხილდება და ცდილობს, წესრიგი შეინარჩუნოს – მუდმივად ფხიზლობს, რათა უკონტროლო ნაკადები ქვეყანაში არ შეუშვას და ამით სახელმწიფო ინტერესები საფრთხის ქვეშ არ დააყენოს. ასევე ცდილობს დიდი ბრიტანეთიც.

– ევროპა თვითმკვლელობამდე მიდის?

– ასე ვერ ვიტყვით... აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებს ემიგრანტების პირველმა ტალღამ გადაუარა, მაგრამ ისინი უფრო მკაცრად და ორგანიზებულად დახვდნენ. საერთო ჯამში კი, ევროპას შტორმა, რომ პროცესების მართვა შეუძლია, მაგრამ ასე არაა. დასავლეთ ევროპის ლიდერები ისლამისტების თემასთან დაკავშირებით საქართველოს, აზერბაიჯანის, დასუსტებით ვერ გეტყვით, მაგრამ სავარაუდოდ, რუსეთის სპეციალისტების მიხედვით აპირებენ.

– სირიიდან ლტოლვილთა ნაკადი ევროპისკენ დაიძრა, რატომ ისლამურ ქვეყნებს არ მიმართეს, თავიანთ მოძმეებს, მაგალითად, არაბეთის ქვეყნებს, თურქეთს?

– ლტოლვილთა ნაწილი ამა თუ იმ ქვეყანაში ორგანიზებულად შედის, მათ გარკვეული ძალები მართავენ. მეორე ნაწილი არაორგანიზებული, მძიმე მდგომარეობაშია, თავი სად შეყოს, არ იცის. ასეთი ნაკადები შემოდინს საქართველოსა და რუსეთშიც. ლტოლვილები ორგანიზებულად იქ მიდიან, სადაც ცხოვრების მაღალი დონეა. მაგალითად, გერმანიაში. ლტოლვილ მუსლიმ მამაკაცთა 50% ევროპიკურად შექმლებულ

საქართველო
საქართველო

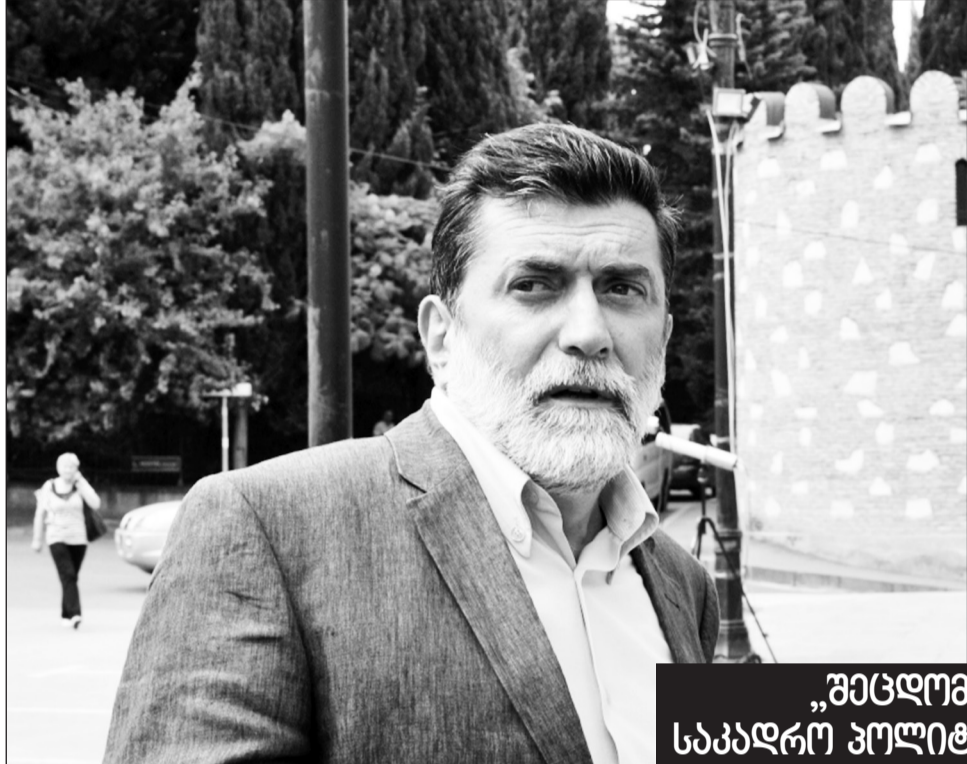
სოციალური გაზეტი, გამომცემი ოთხშაბათობით

„შენ — უკვდავების ჩამონადენი, მშვენიერება სომ შენით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელი — ქართული სიტყვა, ქართული სიტყვა“

კონსტანტინე

შეგნებების ტრიზუნა

ნუკრი ქანთარიას ორი სკანდალური აღიარება

„შეცდომები იყო საკადრო პოლიტიკაშიც, პარლამენტშიც და აღმასრულებელ ხელისუფლებაშიც!“

როცა შეკითხვა ქვეყნის შიდა პოლიტიკაზე დაგუსვი, მომიგო, საგარეო საფრთხე იმდენად დიდია, რომ მასთან შედარებით ყველაფერი წვრილმანდება. როცა შეკითხვა კიდევ გავუშვებ, მიპასუხა, პროცესებმა ხომ აჩვენა, რომ „რუსთავი 2“-თან დაკავშირებული ყველაფერი კერძო დავაა და მეტი არაფერი. როცა იმაზე შევეკითხე, თუ რატომ წავიდა რადიკალურ ოპოზიციაში და რატომ დაიწყო შიმშილობა პარტიამ, რომელიც ერთ დროს „ქართული ოცნების“ ყველაზე აქტიური მხარდამჭერად ითვლებოდა, ესეც პოლიტიკააო, მითხრა, თუმცა ისიც აღიარა, რომ არა კოალიციის რესურსები, ახლა უკვე მოშიშმული ინაშვილის ნამდვილად არ გაუჭირდებოდა ხიდაშელის, ამჯერად თამარის დამარცხებო... „ქართული სიტყვა“ პარლამენტის ერთ-ერთ აქტიურ დეპუტატს, ნუკრი ქანთარიას ესაუბრა.

უპოქალური ჰეპატივის პროგრამა დაიწყო, ეს ხომ ხელშეწყობა?

— არ მიპასუხებ ნელანდელ შეკითხვაზე, „რუსთავი 2“-თან დაკავშირებით ვინ გამოვიდა გამარჯვებული?

— ამ შემთხვევაში, ყველამ კიდევ უფრო დაზუსტებით დაინახა, რომ ეს კერძო დავაა, რომელიც გრძელდება. აქ დიდი დამსახურებაა ადვოკატების, მათ შორის გამოვეყოფ სალიას, რომელმაც გაცილებით მეტი ელასტიურობა და მარიფათი გამოიჩინა, როდესაც აღსრულების სხვა მუხლი იპოვა, რომელიც შემდეგ საკონსტიტუციო სასამართლომ შეაჩერა. ასე რომ, ბრძოლა მიდის სამართლებრივ ჩარჩოში.

— და ხელისუფლებისგან დამოუკიდებლად?

— ეს დრო მართლაც ხელისუფლებაზე დამოკიდებული ყოფილიყო, მოვლენები ცოტა სხვაგვარად წავიდოდა. რომ დაგვარალებოდა, ღამე ხდებოდა პროცესებით, მართლაც ასე იქნებოდა, ასეთი მზაკვრული იდეები რომ გვქონდეს.

— ქართული პოლიტიკა რომ ორპოლუსიანი, ამაზე უკვე აღარ დავიკვირვები. ხელისუფლებას წარმოადგენს და, პრაქტიკულად, ერთადერთ ოპოზიციურ ძალას აღიარებთ. ჯანსაღია ეს პროცესი?

— არ მგონია, რომ ასე იქნება. არიან კიდევ ახალი პარტიები და მგონი, კიდევ ახალი მოთამაშე შემოდის პოლიტიკაში — პაატა ბურჭულაძე მყავს მხედველობაში. ეს ჯანსაღი პროცესია.

— თვლით, რომ „ნაცმოძრაობა“ უნდა წავიდეს პოლიტიკური სივრციდან?

— დიან და ამას პირველად არ ვამბობ, მაგრამ ეს უნდა იყოს ლოგიკური და საზოგადოებრივ არჩევნების დროს გადაწყვიტოს.

რომ, „ნაციონალებს“ ვერაფრით დავემსგავსებთ. საქმე ისაა, რომ თავისუფალი სივრცე, რომელიც ნამდვილად არის, იმის საშუალებას გვაძლევს, ყველაფერზე ვილაპარაკოთ. ამიტომ იქმნება განცდა, თითქოს გასაკეთებელი ძალიან ბევრია და შესაბამისად, პრეტენზიებიცაა. ადრე ხალხი ხმა რომ არ იღებდა, ფაქტია, თუ რამეს იტყოდა, შინ რა დახვდებოდა და ოჯახის წევრები რა დღეში იქნებოდნენ, ხომ წარმოგიდგენიათ? ეს შიში ხომ მოხსნილია. საზოგადოება საკმაოდ გაზრდილია, ილუზიების ტყვეობაში აღარ მოქმედებს და კარგად ხედავს, საითკენაა მიმართული „ქართული ოცნების“ ხელისუფლება.

— თუ ძველი ხელისუფლების შეცდომების გამოვლენას გამოვიცხავთ, მაშ, რა ხდება, როცა თქვენი ერთ-ერთი აქტიური მხარდამჭერი რადიკალურ ოპოზიციაში გადავიდა და რამდენიმე დღეა, შიმშილობის აქციას მართავს?

— მათაც მეტი აქტიურობა უნდა. ამიტომ ვფიქრობ, რომ ესეც „პატრიოტების“ პოლიტიკური ნაწილია, რომლებიც ჩვენთან ერთად იყვნენ და ჩვენი ელექტორატი იყო. მერე გაგვეუბნა, როცა არ მოხდა რადიკალური ჩარევა სამართლიანობის აღდგენის პროცესში, თუმცა ამასაც ჰქონდა ობიექტური მიზეზები და ამაში ცოტა, მართლაც, მოვიკოჭლეთ, მაგრამ რა პროკურატურაც დაგვხვდა, ესეც ვიცით. ამ პროცესების მონაწილეობა ერთი ნაწილი ცხივშია, ნაწილი გაქცეულია და დიდ ნაწილს ჩვენი მოძვე ქვეყანა, უკრაინა ინახავს.

— რაც შეეხება მოშიშმულიებს, მათ უნდა, რომ მეტი აქტიურობა გამოიჩინონ... მათი პრეტენზია საგარეჯოს არჩევნებს ეხება...

— ეს არჩევნები სამართლიანი იყო?

— ასეთ შედეგს თავისი მიზეზი ჰქონდა. „რესპუბლიკური პარტია“ არაა ხალხისურ პარტია, მას ხალხთან არასოდეს ჰქონია თბილი დამოკიდებულება. ის შედეგად პროფესიონალებისაგან, რომლებმაც კარგად იციან მუშაობა. ჩვენი კანდიდატი ხიდაშელი, ამ შემთხვევაში, აბსოლუტურად გამოუცდელი იყო ხალხთან ურთიერთობაში, მას არ შეეძლო ის, რასაც აკეთებდა ინაშვილი. ამიტომ ურთიერთზე რომ გასულყვენ, აშკარა უპირატესობა იქნებოდა ინაშვილის მხარეს, მაგრამ ამ შემთხვევაში, გადაწონა კოალიციის რესურსმა და ამან გადამწყვიტა საქმე. კანონი არ დარღვეულა და თუ დაირღვა, არის სასამართლო და ის გაარკვევს.

— ის თუ მოგეჩვენათ ნორმალურად, არჩევნებს თავდაცვის მინისტრი რომ აკვირდებოდა?

— შთაბეჭდილი არაა, თავდაცვის მინისტრი ანგარიშით რომ არის დაკავებული, თუმცა აქაც არ დარღვეულა კანონი.

— კოალიციის სია თავის დროზე ფორმალურად შეადგინეს და ბევრი ისეთი სახელი „გაიპარა“, რომლებმაც მაინცდამაინც დიდი სიკეთე ვერ მოგიტანათ. ახლა ამბობენ, რომ თუ შემაღვნილობა არ გადახალისდა, უბრალოდ, შეუძლებელი გახდებოდა კარგი შედეგის მიღება 2016 წელს. საარჩევნოდ მუშაობა უკვე დაიწყო?

— განახლება, რა თქმა უნდა, ყველაფერს სჭირდება, სხვათადად განვითარება შეუძლებელია. შეცვლილი იქნება კოალიცია არჩევნებისათვის, მაგრამ როგორი ფორმით, არ ვიცი. ჯერჯერობით ისეთი პირი უჩანს, რომ კოალიციურ რეჟიმში გავალთ არჩევნებზე, თუმცა იქამდე დიდი დროა და შეიძლება, რამე შეიცვალოს, არაფერია გამოცხადებული.

— გამონათქვამებით, რომლებიც თქვენი კოლეგებისგან ისმის, ამომრჩევლებს კიდევ უფრო აღიზიანებთ. კოალიცია ჭრულია და პირსაც ვერავის ამოუკერავთ, მაგრამ არ გიფიქრიათ, რომ ეს თქვენვე გაზარალებთ?

— ყველას აქვს თავისი აზრი, ყველას ჰყავს თავისი ამომრჩეველი და მან უნდა შეაფასოს. ჩვენ არ ვართ შეზღუდული, რომ ვინც რა უნდა, თქვას ის და რამდენიმე ინსტანციას შეუთანხმოს. ამ მხრივ ყველა თავ-

— ბატონო ნუკრი, პირველ რიგში, იმ პროცესებთან დაკავშირებით, რაც ბოლოდროინდელი ქართული პოლიტიკის ყველაზე მთავარი თემა იყო, მხედველობაში მაქვს „რუსთავი 2“-ის საქმე, თქვენი პოზიცია მაინტერესებს: გამარჯვებული ვინ გამოვიდა — თქვენ, ხელისუფლება თუ...
— რა დროს ეს პრობლემა იქნება, როცა ასეთი რამ ხდება მსოფლიოში?
— ამაზეც შეგეკითხებოდით, მაგრამ თუ გნებავთ, აქედან დავიწყობ...

— ამ მოვლენებით კიდევ ერთხელ მტკიცდება ელემენტარული ჭეშმარიტება: დღეს რომ კარგად ხარ, სულაც არ ნიშნავს, რომ მუდამ ასე იქნება.

— თუ გქონდათ კოალიციაში საუბარი, რას აპირებს ხელისუფლება ტერორიზმის თავიდან ასაცილებლად?

— საფრთხე იმდენად დიდია, რომ ამ დიდი მოვლენების შემდეგ, ყველაფერი წვრილმანდება. მათქმალური ყურადღებაცაა საჭირო სამართალდამცავი ორგანოებისა და უსაფრთხოების სამსახურის მხრიდან. როგორც ჩანს, ყველაფერი შეიძლება მოხდეს ისეთ მშვიდობიან ქალაქში, როგორც პარიზი. ვნახეთ, რომ ისიც არ არის დაზღვეული ასეთი ტრაგიკული მოვლენისაგან. ასეთ რეალში გვიწევს ცხოვრება და ბუნებრივია, შიდა პრობლემები პატარავდება.

— გეთანხმებით, ეს გლობალური პრობლემაა, მაგრამ არსებობს შიდა პოლიტიკა და ეს მნიშვნელოვანია, მით უმეტეს, წინასწარჩვენო პერიოდში.

— საარჩევნო წელი, პრაქტიკულად, დაწყებულია და ადრეც ვთქვი, რომ ეს წელი საეკულაციების, შანტაჟის, საბოტაჟის წელი იქნება. ყველა ცდილობს, როგორმე რაღაცას ხელი მოკიდოს და თავი გამოიჩინოს. დღეს გამოვიდნენ „ნაცმოძრაობის“ წევრები და კამპანიის ერთ ნაწილად უნდა, რომ პენსიონერები გამოიყენონ. ამბობენ, თითქოს საშუალებაა, 50 ლარით გაიზარდოს პენსია, მაგრამ ეს წმინდა წყლის დემაგოგიაა. თუ რამე შეეძლოთ პენსიონერებისთვის, აქამდე უნდა გავკეთებინათ და, საერთოდ, ვიდრე რამეს იტყვიან, პოზიცია აშკარად უნდა გამოხატონ. მათი ლიდერი ისევე ტერორისტი სააკაშვილია, რომელიც თბილისში

„დღეს პარლამენტში არის მისამხილავი კალაპოტო — „თავისუფალი დემოკრატია“, რომელმაც ვთვლი, რომ იჩაბრა, როცა წავიდა. არ მგონია, რომ დღეს ისინი სახარბიელო სიტუაციაში იყვნენ. პრინციპში, ისინი ჩვენს დაგვაკლდნენ, რადგან მთელი საგარეო ფრთხილად მუშაობდა ჩაბარებული და დღეს, ატყობთ, თუ როგორ მოიხსნება ეს მიმართულება. დარწმუნებული ვარ, იტყვიან, ჩვენ პენსია 14-დან 150 ლარამდე გავზარდეთ. ამას რას უპასუხებთ, ბატონო ნუკრი?“

— პენსია 150 ლარი ჩვენ გავხადეთ!

— კი, მაგრამ მათი დაგვემთხრობოთ...

— მათ ბევრის გაკეთებაც შეეძლოთ, მაგრამ ეს არცაა სალაპარაკო. ის, რაც სოციალური დახმარების კუთხით მოხდა და ადამიანი უმთავრესი გახდა, ყველა გრძნობს. საავადმყოფოების კარი რომ გაიხსნა და

პრინციპში, ის უკვე წასულია და ეძებს დაბრუნების გზებს. „ნაციონალებმა“ იციან, რომ ვერასოდეს მოვლენ ხელისუფლებაში, ამიტომ ცდილობენ, გარკვეული სცენარებით მოახდინონ დაბრუნება. ეს გეგმა ჰქონდა სააკაშვილს, რომელიც აშკარად გამოკვეთა „რუსთავი 2“-მა, რომელმაც პერიპეტები გააძაბა. უნდა ეთქვას, რომ ეს იყო არალეგიტიმური არჩევნები და მერე, გაემეორებინათ ის, რაც გააკეთეს თავის დროზე. ასეთი რამ, რა თქმა უნდა, არ მოხდება.

— ამბობენ, რომ თქვენი ხელისუფლება ხშირად იმეორებს იმ შეცდომებს, რომელიც „ნაცმოძრაობამ“ დაუშვა...
— შეცდომებისაგან დაზღვეული არავინაა. შეცდომები იყო საკადრო პოლიტიკაშიც, პარლამენტშიც და აღმასრულებელ ხელისუფლებაშიც. შეცდომები არის, მაგრამ ღმერთმა დაგვიფაროს, მიგბამოთ და თუნდაც ჩვენდაუნებურად გავიმეოროთ ის, რასაც „ნაცმოძრაობა“ აკეთებდა. მისთვის ადამიანი არ იყო პრიორიტეტი, მთავარი იყო ფასადი, რომელსაც კარგად გაყიდდა. ასე

„რესპუბლიკური პარტია“ არაა ხალხისურ პარტია, მას ხალხთან არასოდეს ჰქონია თბილი დამოკიდებულება. ის შედეგად პროფესიონალებისაგან, რომლებმაც კარგად იციან მუშაობა. ჩვენი კანდიდატი ხიდაშელი, ამ შემთხვევაში, აბსოლუტურად გამოუცდელი იყო ხალხთან ურთიერთობაში, მას არ შეეძლო ის, რასაც აკეთებდა ინაშვილი. ამიტომ ურთიერთზე რომ გასულყვენ, აშკარა უპირატესობა იქნებოდა ინაშვილის მხარეს, მაგრამ ამ შემთხვევაში, გადაწონა კოალიციის რესურსმა და ამან გადამწყვიტა საქმე. კანონი არ დარღვეულა და თუ დაირღვა, არის სასამართლო და ის გაარკვევს.“

„შენ – უკვდავების ჩამონადენო, მშვენიერებაც ხომ შენით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელი – ქართული სიტყვავე, ქართული სიტყვავე“

საქართველოს იუსტიციის მინისტრის განცხადებით

საქართველოს იუსტიციის მინისტრის განცხადებით

„დღეს პარლამენტში არის მისამართი კლავი – „თავისუფალი დემოკრატიზმი“, რომელმაც ვთვლი, რომ იჩქარა, როცა წავიდა. არ გგონია, რომ დღეს ისინი სახარბიელო სიტუაციაში იყვნენ. პრინციპში, ისინი ჩვენც დაგვაკლდნენ, რადგან მთელი საბარეო ფრთა მათ ჰქონდათ ჩაბარებული და დღეს, ატყობთ, თუ როგორ მოუსუსტავენ ეს მიმართულება. დარწმუნებაზე ლაპარაკი აღარაა, განცხადებების დონეზეც ვეღარ ახერხებს დროულ რეაგირებას. აბვიანებს ობიექტური ინფორმაციის მიწოდებას.“

მე-10 გვერდიდან

ისუფალია და თავის თავზე თვითონ აგებს პასუხს. ბევრსაც ამატებენ, თუმცა დეპუტატი რომ ხარ, უნდა ფიქრობდე, რომ რადიკალური უნდა იყო, მაგრამ რაღაც საზღვრებში. არსებობს ზღვარი, რომლის იქით არ უნდა გადახვიდე.

ასეთი ადამიანები საპარლამენტო სიაში კიდევ მოხვდებიან?

– ამაზე წინასწარ ლაპარაკი ზედმეტია. ვცდილობთ, რომ იმ რეალობაში, რაშიც ახლა ვიმყოფებით, ბუნების ხიდეზე გავიაროთ. გვერდით ჩრდილოელი მეზობელი გვყავს, აქეთ ცეცხლის რკალია და ჩვენ მაინც მოვახერხებთ, რომ ამდენი ხნის განმავლობაში, მაქსიმალურად სტაბილური იყოს ქვეყანა. ბევრი კონფლიქტი ავიცილეთ თავიდან ასეთი პოლიტიკით და მგონი, ამას ხალხი ხედავს. სხვა შემთხვევაში, ყველა შეამჩნევდა, თუ როგორ აბრღვევადგებოდა ცეცხლის ალი ამ პატარა ქვეყანაში და ამის სურვილი ბევრს აქვს, როგორც შიგნით, ასევე გარეთ და ეს კარგად ვიცით.

კიდევ გაქვთ კოალიციაში იმედი, რომ ხელისუფლებაში უმრავლესობით მოხვალთ? ანალიტიკოსები ჭრელ პარლამენტს წინასწარმეტყველებენ...

– ღმერთმა დაიფაროს, რომ ჭრელი პარლამენტი მივიღოთ იმიტომ, რომ საკითხები აღარ მოგვარდება და იქნება ერთი დიდი დუქანი, სადაც ალემ-მიცემობა წავა და ეს საქმეს არ წაადგება. ამას ჩვენი ქვეყანა ვერ გაუძლებს, ამიტომ მგონია, რომ უნდა იყოს მყარი უმრავლესობა, თავისი მყარი ოპოზიციური პარტიებით.

და ვინ იქნებიან სხვა პარტიები, რომლებიც პარლამენტში შევლენ?

– დღეს პარლამენტში არის მესამე ძალა – „თავისუფალი დემოკრატები“, რომელმაც ვთვლი, რომ იჩქარა, როცა წავიდა. არ გგონია, რომ დღეს ისინი სახარბიელო სიტუაციაში იყვნენ. პრინციპში, ისინი ჩვენც დაგვაკლდნენ, რადგან მთელი საგარეო ფრთა მათ ჰქონდათ ჩაბარებული და დღეს, ატყობთ, თუ როგორ მოისუსტებს ეს მიმართულება. დარწმუნებაზე ლაპარაკი აღარაა, განცხადებების დონეზეც ვეღარ ახერხებს დროულ რეაგირებას. აგვიანებს ობიექტური ინფორმაციის მიწოდებას.

კომუნიკაცია რატომ გიჭირთ?

– საზოგადოებასთან კომუნიკაცია არ გვიჭირს, აქ უფრო პარტნიორებზე მაქვს საუბარი. საჭიროა მეტის გაკეთება ჩვენს ევროპულ პარტნიორებთან. ლობისტებიც საჭიროა, ბევრი ინფორმაცია დროზეა მისაწოდებული. „ნაციონალური“ პარტია, იგივე სახალხო პარტიის თუ სხვა ლობისტების მეშვეობით, ამას გაცილებით უფრო ადრე ახერხებს.

ამომრჩეველთანაც გაცილებით ადრე მიდის მათი მესიჯები, ვიდრე – თქვენი...

– მიდის იმიტომ, რომ ყველა ტელევიზიაზე უარი ვთქვით და ერთიც აღარ გვაქვს. პრესა ყოველთვის ხელისუფლების ჯიბეში იყო და ამაზეც უარი ვთქვით. ყველაფერი ეს იმას იწვევს, რომ ხშირად გვიჭირს ჩვენი მესიჯების საზოგადოებაში მიტანა. გარდა ამისა, იცით, რომ მედია გადასულია ნეგატივზე და ეს იმიტომ, რომ ამას კარგად ყიდის. ესეც ბუნებრივია, სინყარეში არავინ გაიხედავს გარეთ, მაგრამ როცა ჩხუბი და გინებაა, ყველა გარეთ გარბის.

სწორედ პრესის დამსახურებაა, რომ საზოგადოება კარგად ხედავს, რომელი პოლიტიკოსი რისი გამკეთებელია და რითი სუნთქავს?

– ყველა სახე გაცვითლია, გინდა – არასაპარლამენტო, გინდა – საპარლამენტო ოპოზიციაში. ძირითადად, ყველამ იცის, ვინ რისი შემძლეა. ამიტომაც, რომ ახალი სუნთქვაა საჭირო. კი შეიქმნა ახალი ორგა-

ნიზაციები, მაგალითად, „გირჩი“, შეიძლება, მომავალში უფრო გასტრონომიისკენ წავიდეთ, ან ხილისკენ მაგალითად, როგორც არის „იაბლოკო“, მაგრამ არც ესენი არიან ახალი სახეები.

საარჩევნო კანონზე რაღაც იტყვიან?

სტოკჰოლმი

საქართველოს პრეზიდენტმა, გიორგი მარგველაშვილმა, პარიზში მომხდარ ტერორისტულ აქტებთან დაკავშირებით, თბილისის საკრებულოში გახსნილ სამიძიმრის ნიგში ჩანაწერი გააკეთა.

როგორც ქვეყნის პირველმა პირმა ჟურნალისტებს განუცხადა, მძიმე წუთებში ფრანგი ხალხის და საფრანგეთის სახელმწიფოს გვერდითაა.

ამასთან, გიორგი მარგველაშვილის შეფასებით, ე.წ. ისლამური სახელმწიფო არის ერთი დიდი ტყუილი, ვინაიდან მას არც სა-

რატომ „განწყობთ“, როგორც თქვენ ამბობთ, გაცვეთილი კანონით არჩევნებზე წასვლა?

– წინასწარობა, რომელიც ამომრჩეველთან დაკავშირებით საკონსტიტუციო სასამართლომ დაადგინა, აღდგება და ამაში ჩვენც ვეთანხმებით. მხედველობაში მაქვს მაჟორიტარების საკითხის ის ნაწილი, როცა ამომრჩეველის რაოდენობა არათანაბარი იყო. ბევრი რამ, მართლაც, გაკეთდა საარჩევნო თვალსაზრისით – უკვე ვირჩევთ მერებსა და გამგებლებს და ამისთვის ძალიან დიდი ხანი ვიბრძოდით, მაგრამ ის, რომ 2016 წელს გავაუქმეთ მაჟორიტარული არჩევნები, ამის რეალური საშუალება არ გვაქვს.

რატომ?

– ამაზე ჩვენი შეთანხმება ძალიან ძნელად მოხდა, რომ 2020 წლისთვის გავაკეთოთ ასეთი სისტემა. კოალიციაში იყო დიდი სჯავ-ბაასი და 2016 წელს ძალიანაც რომ მოვინდომოთ, ხმას არ მოგვეცემს მაჟორიტარების დიდი უმრავლესობა და ეს უკვე დაშლის წინაპირობა იქნება. მაჟორიტარები ამას კატეგორიულად არ დაეთანხმებიან, საბოლოოდ კი, ის გამოვა, რომ ვერც ერთს მივიღებთ და ვერც – მეორეს. ხელმოწერები შემოიტანა არასაპარლამენტო ოპოზიციაში, კი ბატონო, განვიხილავთ, მაგრამ საქმე რაღაც იქით მიდის, რომ არც ერთი გამოვა და არც – მეორე, რადგან ჩვენ საკონსტიტუციო უმრავლესობა არ გვაქვს, თორემ კარგა ხანია, თბილისში ვიქნებოდით.

ესაუბრა ნათია შერაზიძე

გიორგი მარგველაშვილი: „ისლამური სახელმწიფო“ ტერორისტული წარმონაქმნია!“

ხელმწიფოსთან აქვს რაიმე კავშირი და არც – ისლამთან.

„ამ მძიმე წუთებში თანადგომას ვუცხადებ ფრანგ ხალხს და საფრანგეთის სახელმწიფოს. ფრანგ მოკავშირეებთან ჩვენი განსაკუთრებული ურთიერთობა მაშინაც გამოჩნდა, როცა ევროკავშირის ფარგლებში ქართველი მებრძოლები ფრანგ მებრძოლებთან ერთად დადგნენ აფრიკის ცენტრალურ რესპუბლიკაში და შეასრულეს მნიშვნელოვანი მისია. ამ რეალობაში ნათლად უნდა დავინახოთ, როგორი გამოწვევის წინ-

აშე დგას კაცობრიობა.

„ისლამური სახელმწიფო“ არის ერთი დიდი ტყუილი, რადგან არც სახელმწიფოსთან აქვს არანაირი კავშირი და არც ისლამთან“, – აღნიშნა საქართველოს პრეზიდენტმა.

ქვეყნის პირველი პირის შეფასებით, ე.წ. ისლამური სახელმწიფო ტერორისტული წარმონაქმნია, „რომელიც დასრულდება ისე, როგორც ასრულებენ ტერორისტები“.

„ინტერპრესნიუსი“

19 ნოემბერს საპროკურორო საბჭო მთავარი პროკურორობის კანდიდატს შეარჩევს

საპროკურორო საბჭო 19 ნოემბერს მთავარი პროკურორობის კანდიდატს შეარჩევს. არჩევნებზე დაკვირვების მსურველთა რეგისტრაცია დღეიდან დაიწყო და 19 ნოემბრის 10.00 საათამდე გაგრძელდება. არჩევნები იუსტიციის სამინისტროში გაიმართება. როგორც „ინტერპრესნიუსს“ იუსტიციის სამინისტროდან აცნობეს, 19 ნოემბერს იუსტიციის მინისტრი იმ სამი კანდიდატის ვინაობას გაასაჯაროებს, რომლებსაც საპროკურორო საბჭოს წარუდგენს. გამოქვეყნდება მთავარი პროკურორობის კანდიდატების შესახებ წარდგინება, რომლებიც, კანონის შესაბამისად, უნდა დასაბუთდეს. იუსტიციის მინისტრის მიერ წარდგენილი სამი კანდიდატიდან ერთს საბჭოს წევრები ფარული კენჭისყრით ხმათა 2/3-ით დაამტკიცებენ. როგორც იუსტიციის სამინისტროში აცხადებენ, მთავარი პროკურორობის კანდიდატის არჩევის პროცედურა დაიწყო და საექსპერტო წრეების წარმომადგენლებს.

დაგენლობის 2/3-ისა.

სამედიცინო საპროკურორო საბჭოს თავმჯდომარის ხმა. თუკი ვერც ერთმა კანდიდატმა ვერ შეძლო წარდგენილ ყველა კანდიდატთან გამართვა. ინფორმაცია იუსტიციის მინისტრისა და მთავარი პროკურორობის კანდიდატების შეხვედრების შესახებ თითოეული შეხვედრის დასრულებისთანავე განთავსდება საპროკურორო საბჭოს საიტზე – pc.gov.ge“.

საბჭოს მიერ დამტკიცებული მთავარი პროკურორის კანდიდატურას იუსტიციის მინისტრი საქართველოს მთავრობას წარუდგენს, შემდეგ კი კანდიდატი დასამტკიცებლად საქართველოს პარლამენტს წარუდგინდება.

იუსტიციის მინისტრმა მთავარი პროკურორობის კანდიდატის შესახებ ერთიანი საჯარო კონსულტაციები დაასრულა. თეა წულუკიანმა განცხობითი ხასიათის შეხვედრები პოსტზე წარდგენილ ყველა კანდიდატთან გამართა. ინფორმაცია იუსტიციის მინისტრისა და მთავარი პროკურორობის კანდიდატების შეხვედრების შესახებ თითოეული შეხვედრის დასრულებისთანავე განთავსდება საპროკურორო საბჭოს საიტზე – pc.gov.ge“.

„ინტერპრესნიუსი“

„შენ — უკვდავების ჩამონადენი, მშვენიერება სომ შენით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელი — ქართული სიტყვა, ქართული სიტყვა“

კობახიძე

საქართველო
საქართველო

მკვლევართა

„ტერორისტულ აქტს პისტოლეტით არავინ აწყობს“ — ასე გამოეხატა უსაფრთხოების საკითხების ექსპერტი ბესო ალადაშვილი სოციალურ ქსელში ატეხილ აჟიოტაჟს, ე.წ. იარაღის კანონი თითქოს ტერორიზმის პრევენციისთვის გამკაცრდა. ექსპერტი არც იმ მოსაზრებას იზიარებს, რომ საქართველო ტერორისტების მორიგი სამიზნეა. მისი აზრით, ამ მხრივ საფრთხე უფრო რუსეთს ემუქრება, მაგრამ ეს იმას სულაც არ ნიშნავს, რომ ხელისუფლებამ პრევენციისთვის არაფერი უნდა გააკეთოს. „ხელისუფლებამ ბენჯის ხიდზე უნდა გაიაროს, რათა ტერორიზმი, რომელიც 21 საუკუნის ყველაზე საშიში მოვლენაა, თავიდან აიცილოს“; — აცხადებს ბესო ალადაშვილი.

— საფრანგეთის ტერაქტების სერია კარგად დაგეგმილი და მალე დონეზე იყო ორგანიზებული, რაც მოსალოდნელ საფრთხეს უფრო ზრდის, რადგან ტერორისტები თავიანთი არაადამიანური გეგმების განხორციელებისთვის, მრავალი წელია, მრავალფეროვან მეთოდებს მიმართავენ. ტექნიკის განვითარებასთან ერთად, ტერორიზმის მეთოდებიც უფრო გაფართოვდება და შესაბამისად, მისი თავიდან აცილება ძნელია.

— ამბობენ, რომ საფრთხე საქართველოსაც ემუქრება, როგორც ანტიტერორისტული კამპანიის ერთ-ერთ მონაწილე ქვეყანას....

— ერთი ექსპერტიც ვერ იტყვის, თუ ვინ იქნება შემდეგი. საერთოდ, ტერაქტი გლობალური მიზნის მისაღწევად ჩადენილი კანონდარღვევაა, თუმცა ამ ეტაპზე საქართველოს საფრთხე არ ემუქრება, რადგან ტერორისტულ ორგანიზაციებს ჯერჯერობით იმდენი რესურსი არა აქვთ, რომ ტერაქტები ერთდროულად რამდენიმე ადგილას განხორციელონ. თუ რამდენიმე დღის წინ, ეგვიპტეში რუსული თვითმფრინავის აფეთქებას და შემდეგ, საფრანგეთისა და ბეირუთის ამბებს გავითვალისწინებთ, უნდა ვივარაუდოთ, რომ ტერორისტებს საკმარისი რესურსი არ აქვთ, თორ-

„ტერორიზმს ფესვები საქართველოშიც აქვს... ხელისუფლება ბენჯის ხიდზე გადის!“

ნიშნავს თუ არა იარაღის ფლობა ტერორიზმთან კავშირს

ვალისწინებით, რომ ფესვები საქართველოშიც აქვთ — პანკისა და აჭარის მაღალმთიანეთიდან რამდენიმე ათეული ადამიანი წასული და ტერორისტების გვერდშია. მოკლედ, ჩვენი ხელისუფლება ორცეცხლშუა და „მეორე ცეცხლი“ რუსეთის ფაქტორია — რუსეთს იმის საშუალება არ უნდა მიეცეთ, რომ ჩათვალოს, თითქოს ტერორისტებს თავზე ხელს ვუსვამთ, რასაც ბოლო თხუთმეტი წელია, გვაბრალებს და ამბობს, რომ ჩვენ თითქოს ტერორისტებს ვამზადებთ. ჩემი აზრით, ხელისუფლებამ მაქსიმალური თავშეკავება უნდა გამოავლინოს და გინივრული გადამწყვეტილებები მიიღოს.

— ირაკლი ალასანიას განცხადებით, პრევენციისთვის, უსაფრთხოებისა და საზღვრის დაცვის სამსახურების დაფინანსება უნდა გაიზარდოს...

— საქართველოში ანტიტერორისტული მიმართულება პრინციპულად შესაცვლელი და გასაძლიერებელია. ჩვენთან ეს სამსახური რაღაცა სისტემის დანამატად ითვლება. არადა, აუცილებლად ცალკე სტრუქტურა უნდა იყოს. აქედან გამომდინარე, მისი დაფინანსება და რესურსები უფრო მაღალ დონეზე უნდა დაიგეგმოს. არ შეიძლება, ალასანიას საზღვართან დაკავშირებითაც არ დავეთანხმოთ, რადგან საუბარია ჩვენს ორციკალოურ სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტებზე. სხვა შემთხვევაში, შეუძლებელია, საზღვრის მთელი პერიმეტრი ისე გავაკონტროლოთ, რომ ერთი ადამიანიც არ ვადმოგვეპაროს. ამიტომ ვამბობ, რომ ანტიტერორისტული ღონისძიებები უფრო ეფექტური იქნება, თუკი მას ცალკე სტრუქტურა მოემსახურება, რომელიც აბსოლუტურად დამოუკიდებელი იქნება, თავისი ანალიტიკური სამსახურითა და ტექნიკური აღჭურვილობით. ეს უზარმაზარი მიმართულებაა და იმის გათვალისწინებით, რომ ტერორიზმი მომავალშიც აქტიურად პრობლემა იქნება, ეს საკითხი სასწრა-

„ერთია, ტერორისტები რას განაცხადებენ და მეორეა, მათ გავაგებო რა შედეგს და რისი რესურსი აქვთ. თუ მათ მოქმედებას ლოგიკურად გავაანალიზებთ და გოლო დღეების ანტირუსულ განცხადებასაც გავიხსენებთ, ამ შემთხვევაში, ტერორისტების საშიშროება უფრო რუსეთშია, ვიდრე — საქართველოში. თუ მივხვებით ლოგიკას, რომ ჩემი მხრივ მხარე მხარე მხარე მხარეა, უნდა ვივარაუდოთ, რომ უსაფრთხოების საკითხში მათი სამიზნე არ იქნება. ტერორისტები საქართველოში თუნდაც სხვა ფაქტორიდან გამომდინარე არ დაინტერესდებიან — რეალურად, საქართველო ტოლერანტული ქვეყანაა, სადაც საუკუნეებია, ყველა რელიგიის ადამიანი გვერდობდა ცხოვრობს და მათ შორის რელიგიური ნიადაგზე დაპირისპირება არასოდეს ყოფილა, თუ არ გამოვირიცხავთ ბოლოდროინდელ დაგეგმილ პროვოკაციებს, რაც, ბუნებრივია, ტერორისტებისთვისაც ცნობილია.“

ვოდ გადასაწყვეტია. — პარიზის ტერაქტებამდე, საქართველოში იარაღის ტარების მსურველებისთვის კანონი გამკაცრდა, რასაც არაერთგვაროვანი შეფასება მოჰყვა. სოციალურ ქსელში ზოგმა აშშ-ის მაგალითი მოიყვანა, სადაც იარაღის ტარებაზე მკაცრი კანონი არ მოქმედებს... — ამერიკის შეერთებული შტატების მაგალითი არ გამოგვადგება იმიტომ, რომ იქ იარაღი, მათი მენტალობიდან გამომდინარე, ძალიან მნიშვნელოვანია. აშშ-ში, იარაღის ტარებასთან დაკავშირებით, შტატების მიხედვით, სხვადასხვა შეზღუდვაა. ასევეა სხვა ქვეყნებშიც — ვერ ვიტყვი, იქ ფლობა შენახვა გაიოლებულია, მაგრამ უფრო ხელმისაწვდომია. — რაც შეეხება იარაღის ფლობის მექანიზმის გათვალისწინებას, შეიძლება თუ არა, ეს ტერორიზმის წინააღმდეგ გარკვეულ პრევენციულ ღონისძიებად ჩაითვალოს? — მოდით, კანონს ჩავეხედოთ, სადაც საკმაოდ კარგადაა გამოკვეთილი, თუ ვის შეიძლება ჰქონდეს იარაღის ტარების უფლება. ეს ძირითადად იმ ადამიანებს ეხებათ, რომელთა ადრინდელი, ან ახლანდელი პროფესია იარაღს უკავშირდება. იარაღის ფლობა ხშირად აუცილებელია პირადი, ან ოჯახის უსაფრთხოებიდან გამომდინარე. რაც შეეხება კანონის გამკაცრებას, ეს,

ემ უკან არ დაიხევდნენ, ტერაქტი სხვადასხვა ქვეყანას და ქალაქში ერთდროულად მოუხდინათ. ამ ეტაპზე საქართველო მათთვის პრიორიტეტი არაა, თუმცა ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ფრთხილად არ უნდა ვიყოთ და შესაბამისი პრევენციული ღონისძიებები არ გავატაროთ.

— ბატონო ბესო, ამბობთ, რომ საქართველო ტერორისტების სამიზნე არაა. არადა, ტერორისტებმა ახალი ვიდეოთი — „გურჯისტანი“ შექმნეს. ასეთივე ორგანიზაცია დიდხანსა, ჩრდილოეთ კავკასიაშიც არსებობს. ქართველი ტერორისტი ჭილადაძე კი ამბობს, რომ აჭარა მუსლიმური ავტონომია უნდა იყოს. საფრთხის შემცველად არც ეს განიხილება?

— ერთია, ტერორისტები რას განაცხადებენ და მეორეა, მათ გეგმებში რა შედეგს და რისი რესურსი აქვთ. თუ მათ მოქმედებას ლოგიკურად გავაანალიზებთ და ბოლო დღეების ანტირუსულ განცხადებებსაც გავიხსენებთ, ამ შემთხვევაში, ტერორისტების სამიზნე უფრო რუსეთია, ვიდრე — საქართველო. თუ მივხვებით ლოგიკას, რომ ჩემი მტრის მტერი ჩემი მეგობარია, უნდა ვივარაუდოთ, რომ უახლოეს პერიოდში საქართველო მათი სამიზნე არ იქნება. ტერორისტები საქართველოში თუნდაც სხვა ფაქტორიდან გამომდინარე არ დაინტერესდებიან — რეალურად, საქართველო ტოლერანტული ქვეყანაა, სადაც საუკუნეებია, ყველა რელიგიის ადამიანი გვერდობდა ცხოვრობს და მათ შორის რელიგიური ნიადაგზე დაპირისპირება არასოდეს ყოფილა, თუ არ გამოვირიცხავთ ბოლოდროინდელ დაგეგმილ პროვოკაციებს, რაც, ბუნებრივია, ტერორისტებისთვისაც ცნობილია.

მიუხედავად ამისა, საქართველოს ხელისუფლება, პრაქტიკულად, ბენჯის ხიდზე გადის. — რას გულისხმობთ? — ტერორისტების პროვოცირება არ უნდა მოვახდინოთ. განსაკუთრებით იმის გათ-

„საქართველოში ანტიტერორისტული მიმართულება პრინციპულად შესაცვლელი და გასაძლიერებელია. ჩვენთან ეს სამსახური რაღაცა სისტემის დანამატად ითვლება. არადა, აუცილებლად ცალკე სტრუქტურა უნდა იყოს. აქედან გამომდინარე, მისი დაფინანსება და რესურსები უფრო მაღალ დონეზე უნდა დაიგეგმოს. არ შეიძლება, ალასანიას საზღვართან დაკავშირებითაც არ დავეთანხმოთ, რადგან საუბარია ჩვენს ორციკალოურ სასაზღვრო-გამშვებ პუნქტებზე. სხვა შემთხვევაში, შეუძლებელია, საზღვრის მთელი პერიმეტრი ისე გავაკონტროლოთ, რომ ერთი ადამიანიც არ ვადმოგვეპაროს. ამიტომ ვამბობ, რომ ანტიტერორისტული ღონისძიებები უფრო ეფექტური იქნება, თუკი მას ცალკე სტრუქტურა მოემსახურება, რომელიც აბსოლუტურად დამოუკიდებელი იქნება, თავისი ანალიტიკური სამსახურითა და ტექნიკური აღჭურვილობით. ეს უზარმაზარი მიმართულებაა და იმის გათვალისწინებით, რომ ტერორიზმი მომავალშიც აქტიურად პრობლემა იქნება, ეს საკითხი სასწრაფოდ გადასაწყვეტია.“

ესაუბრა ნათია პირაძე

„შენ – უკვდავების ჩამონადენო, მშვენიერებაც სომ შენით ითქვა;
დიდება შენდა, ჩემო ნათელო – ქართულო სიტყვავე, ქართულო სიტყვავე!“

კარნეგის ლეონიძე

სანიწორმაციო მხარდაჭერა

1) სამართლის მიმართულებით კრიმინალისტიკის (ფოტოდაქტილოსკოპია) სპეციალობაზე მესამე საფეხური (წინაპირობა: საბაზო განათლების (9 კლასი) ატესტატი), მეოთხე საფეხური (წინაპირობა: აღნიშნული პროგრამის მესამე საფეხურის დიპლომი), მეხუთე საფეხური (წინაპირობა: აღნიშნული პროგრამის მეოთხე საფეხურის დიპლომი ან დიპლომის არქონის შემთხვევაში სტუდენტის პირადი ბარათი).

პროგრამის სანაბრკლივობა მისამე საფეხურზე – 60 კრედიტი (ორი სემესტრი), სსსწავლო და სანარმოო პრაქტიკებით;

სწავლის საფასური 1200 ლარი.

პროგრამის სანაბრკლივობა მეოთხე საფეხურზე – 60 კრედიტი (ორი სემესტრი), სსსწავლო და სანარმოო პრაქტიკებით;

სწავლის საფასური 1500 ლარი.

პროგრამის სანაბრკლივობა მესამე საფეხურზე – 60 კრედიტი (ორი სემესტრი), სსსწავლო და სანარმოო პრაქტიკებით;

სწავლის საფასური 1500 ლარი.

კურსდამთავრებულს ენიჭება კრიმინალისტიკის შესაბამისად მესამე, მეოთხე და მეხუთე საფეხურის პროფესიული კვალიფიკაცია.

2) მცირე ბიზნესის მწარმოებლის სპეციალობის მეოთხე (წინაპირობა: საშუალო განათლების დამატურებელი ატესტატი) და მეხუთე საფეხურზე (წინაპირობა: აღნიშნული პროგრამის მეოთხე საფეხურის დიპლომი ან დიპლომის არქონის შემთხვევაში სტუდენტის პირადი ბარათი).

პროგრამის სანაბრკლივობა მეოთხე საფეხურზე 60 კრედიტი (ორი სემესტრი);

სწავლის საფასური 1500 ლარი.

პროგრამის სანაბრკლივობა მესამე საფეხურზე – 120 კრედიტი (ოთხი სემესტრი);

სწავლის საფასური 1500 ლარი (წლიური).

კურსდამთავრებულს ენიჭება მცირე ბიზნესის მწარმოებლის შესაბამისად მეოთხე და მეხუთე საფეხურის პროფესიული კვალიფიკაცია.

საბუთები მიიღება 1 აპრისტოდან 25 სექტემბრამდე.
სწავლა დაიწყება 28 სექტემბერს.

საბუთების ნუსხა: სკოლის ატესტატი, ვაჭებისათვის სამხედრო აღრიცხვის ბარათი,

2 ფოტო სურათი (3X4), დაბადების მოწმობა, განცხადება.

სურვილის შემთხვევაში გადახდის გრაფიკი შედგება ინდივიდუალურად სტუდენტის ინტერესებიდან გამომდინარე.

მისამართი: თბილისი, ნინოშვილის ქ. 55

ტელ.: 2960104

tbuniver.edu@gmail.com

„თბილისის
სასწავლო
უნივერსიტეტი“
აცხადებს
სტუდენტთა
მიღებას
პროფესიული
პროგრამების
ფაკულტეტზე:

საქართველოს პარლამენტი

„შენ — უკვდავების ჩამონადენი, მშვენიერებაც ხომ შენით ითქვა; დიდება შენა, ჩემო ნათელი — ქართული სიტყვა, ქართული სიტყვა“

ახალი სახე

„ჩემი ოჯახი „ნაციონალთა“ აღვირახსნილ პოლიტიკას არ შეეგუა და დაისაჯა!“

„მინდოდა, დამენერა, მაგრამ ვერ ვპოულობ სიტყვებს — სამძიმარი, ბრძოლა ტერორიზმთან... რაზე ვისაუბროთ, სახელი არ აქვს ამ ტრაგედიათა სერიას...“

— კრეატიული იდეებისთვის გახსნილი ვართ! — თამარ, ვინ არის კაცი, რომელიც თქვენი აზრით, თბილისქალაქს დააკლდა? — ახლა ვსხედვართ, ვსაუბრობთ, ვილატ იბადება, ვილატ კვდება.

— თამარ, თბილისელი ხართ? — დიახ. — აღდგომის დღეებში, სოციალურ ქსელებსა თუ ქუჩაში გესლიანი ხუმრობა ისმის ხოლმე, ქალაქი სოფლებებისგან დაიცალა და „კარენი“ თბილისელია დავრჩითო...

რატომ გაცვალა საერთაშორისო სააღმკაცრო სამსახურზე — საკრებულოელ თამარ ტალიაშვილის არაკომპეტენტური პორტრეტი

ის პრინციპები არ დამო, არ შეეგუა „ნაციონალთა“ აღვირახსნილ პოლიტიკას და ამისთვის დაისაჯა. ამ თემაზე სალაპარაკო ბევრია, მაგრამ სხვა დროისთვის გადავდეთ.

— „კულტურა“, ეტიმოლოგიურად, ძველ საბერძნეთში ჩამოყალიბდა, როგორც ფენომენი და ის ადამიანის ცნობიერების განვითარებას გულისხმობს. კულტურა, ანუ ადამიანის ინტელექტუალურ-ემოციურ-შემოქმედებითი სფერო ხალხის ცხოვრების უდიდეს ნაწილს მოიცავს.

ნიჭიერ და მონდომებულ სოციალურად დაუცველთა ოჯახების ახალგაზრდებს წინ წაწევის საშუალებას მისცემს. წარჩინებული მაგისტრანტების სტიპენდიებით წახალისება, ასევე, ახალი ინიციატივაა.

— თბილისი საქართველოს დედაქალაქი და მისი გულია. აქ თავი ყველამ კომფორტულად უნდა იგრძნოს, მიუხედავად იმისა, ძირძველი თბილისელია თუ არა. მქონდა შესაძლებლობა, მესწავლა და მეცხოვრა დასავლეთში. ჩემი ცნობიერება ინტერნაციონალურ აკადემიურ და პროფესიულ წრეებში ჩამოყალიბდა, სადაც ყურადღებას რაიონულ წარმოშობას კი არა, იმასაც არ აქცევენ, თუ რომელი ქვეყნიდანაა ადამიანი. ეს ზოგადსაკაცობიო და ცივილური დამოკიდებულებაა, რომელიც პიროვნებას თვითრეალიზაციის საშუალებას აძლევს.

— კეთილი... მოდი, წლევანდელ თბილისობაზე ვისაუბროთ. ეს ოდითხანე დღესასწაული სულ კრიტიკის ქარცეცხლშია: ზოგს რა არ მოსწონს, ზოგს — რა...

— უფასო ელექტრონული ბიბლიოთეკის პროექტი მომენონა. ესეც თქვენი იდეაა?

— ბალებთან დაკავშირებით რა ხდება? — სახელმწიფოს მიერ დაფინანსებულ ბაგაბალებში ჯგუფებში ბავშვთა რაოდენობა ორმოცს აღემატება, რაც უამრავ სირთულეს ქმნის, განსაკუთრებით, ინფექციების გავრცელების თვალსაზრისით...

— ესე იგი, თქვენი გვარი ხოხობთან ერთად გაჩნდა? — (იციან) ხოხობთან ერთად არა, მაგრამ პაპაჩემი, პროფესორი გიორგი ტალიაშვილი თბილისის სულხან-საბა ორბელიანის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტის რექტორი იყო. აკაკი შანიძესთან ერთად მოღვაწეობდა და ბევრი იმ ცნობილი ნაშრომის ავტორი გახლავთ, რომელიც სტუდენტებისთვის დღესაც სახელმძღვანელოდ ითვლება. შორს აღარ წავალ და მხოლოდ იმას ვიტყვი, რომ ჩვენი ოჯახი თბილისქალაქს ემსახურებოდა და ემსახურებდა.

— საკუთარი თავის რეალიზებით კმაყოფილი ხართ? — ილია ჭავჭავაძე „კაცია-ადამიანი“ ადამიანურ თვითკმაყოფილებაზე მსჯელობს. მისი აზრით, ადამიანის კვდომა მაშინ იწყება, როცა კმაყოფილების გრძობა დაეუფლება. მიმართა, რომ ამქვეყნიან მოვლენებისათვის უფლის მადლიერი უნდა ვიყოთ — ჩვენ გარშემო ხომ ჩვენთვის საყვარელი ხალხია და იმის ძალა გვაქვს, მინიმუმ, ცხოვრებაში ერთ ადამიანს მაინც დავეხმაროთ, მაგრამ ეს გრძობა თვითკმაყოფილებაში არ უნდა გადაიზარდოს. მუდმივად უნდა ვითარდებოდეთ, სხვანაირად პიროვნული პროგრესი წარმოუდგენელია.

— როგორ ფიქრობთ, ნიგნი, თუნდაც ელექტრონული, ახალგაზრდებისთვის მოთხოვნადია?

— შენობებს რა ბედი ენია? — მაგალითად, კვივის ქუჩაზე მდებარე ბაღში „ნაციონალთა“ ოფისი იყო გახსნილი. ბაგა-ბაღების ეზოებში, მიტოვებულ ფლიგელებში, ამორტიზირებულ ნაგებობებში სარეაბილიტაციო-აღდგენითი სამუშაოები ჩავატარეთ, ვაშენებთ ახალ ბაღებს, რამაც საშუალება მოგვცა, ბაღებში ადგილების რაოდენობა, გასულ წელთან შედარებით, ათი ათასით გაგვეზარდა — ახალი წლიდან ქალაქში ფუნქციონირებას შეიძინა ახალი ბაგა-ბაღი დაიწყებს. ახალი ჯგუფებთან და ბაღებით ახალ სამუშაო აღდგენასაც ვქმნით. მიგვაჩნია, რომ ამ მხრივ რევოლუციური ნაბიჯები გადავდგით.

— საერთაშორისო საადვოკატო და აკადემიური საქმიანობის შესახებ ადმინისტრაციის უფროსის თანამდებობაზე გადასვლით. საჯარო სამსახურმა რითი მიგიზიდაა? — ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკურ ასპარეზზე გამოჩენით გაჩნდა იმედი, რომ ქვეყანაში ბოლო მოეღებოდა სახელისუფლო ტერორს და სახელმწიფო ცივილიზებულ სახელმწიფოს დაემსგავსებოდა. ეს იმედი გამართლდა. ბედნიერი ვარ, რომ იმ ფუნდამენტური რეფორმების თანამონაწილე გახდით, რომელიც ირაკლი ლარიბაშვილმა შსს-ში, მინისტრობისას განახორციელა და გაჯანსაღებული, გაძლიერებული პოლიცია რეალურად ხალხის სამსახურს დაუბრუნდა.

— წლევანდელი ზეიმი ნინა წლებისგან მაინც, რითი განსხვავდებოდა?

— ჩემი სასწავლო-სამეცნიერო გამოცდილების საფუძველზე, შემიძლია ვთქვა, რომ ახალგაზრდობა ნიგნი ისე არ უყურებს, როგორც ფურცელზე დაბეჭდილ ინფორმაციას. პრაქტიკულად, შემეცნების ფორმა-მეთოდების მოდიფიცირება მოხდა. ეს იმას პგავს, საკვები დანა-ჩანგლები რომ უნდა მიირთვა და ყველა იცის, ამას ალტერნატივა არა აქვს. მცირე ზომის ელექტრონული ხელსაწყოებით ახალგაზრდები ინფორმაციას მათთვის საინტერესო სახით იღებენ. მაგალითად, გალაკტიონ ტაბიძის სახელმუშეებში მისულეს ახალი მარკეტინგული ტექნოლოგიების დანერგვა საშუალებას მისცემთ, სულ სხვანაირად გაიცნონ დი-

— წლევანდელი „თბილისობის“ მამოძრავებელი ძალა გარემოს დაცვითი ღონისძიებები გახლდათ. ასევე, ჩვენთვის საამაყო კულტურული მენარმეობის ფესტივალი. ეს იდეა წინასწარჩვენოდ, მოქალაქეებთან შეხვედრებისას გამიჩნდა. ფესტივალი თავისი გამოცენა-გაყიდვით უცხოელთათვისაც ძალიან საინტერესო აღმოჩნდა. „თბილისობა 2015“ კულტურული ღონისძიებებით მაქსიმალურად დატვირთული ჩატარდა და არა — სანახევლში თანამდებობის პირების პერფორმანსებით. ზეიმის დღეებში, გლეხებსაც ხელი გაემართათ: საკუთარი ჭირნახული ქალაქში გასაყიდად ჩამოიტანეს. ეს იყო ქალაქისა და სოფლის ცხოვრების ერთგვარი შერწყმა, ქვეყნის კულტურისა და შემოღვაწის ზეიმი, რომელიც ტურისტთა მოზიდვაზე ორიენტირებულია.

— როგორ ფიქრობთ, ნიგნი, თუნდაც ელექტრონული, ახალგაზრდებისთვის მოთხოვნადია?

— ბაგა-ბაღების შენობები, 90-იანი წლებიდან მოყოლებული, ბევრგან ლტოლვილებს აქვთ დაკავებული.

— თვის დროზე „ოცნების“ მხარდამჭერ მითინგებზე დადიოდით? — 2004 წლიდან, პრაქტიკულად, ოპოზიციაში ვიყავი — „ნაციონალთა“ მიერ რეპრესირებულ ოჯახს წარმოვადგენ: ჩემმა ოჯახმა სამართლიანობისა და კანონიერებ-

— ისე, ჩემთვის „თბილისობა“ ტივზე მოქიფე კინტოები და შამფურების ტრიალი კი არა, უფრო ქალაქური ზეიმი...

— ჩვენი მიზანი ერთი საქმის გაკეთება და მეორეს გაფუჭება კი არა, სტრუქტურულ შორის კოორდინირებული, შეთანხმებული აქტი დაკავებული.

ახალი სახი

მე-14 გვერდიდან

ლი მოქმედება.
- თამარ, აუტისტური აშლილობის მქონე ბავშვებზე სკოლებსა და ბაღებში დაავადების შესახებ ნაკლებად ინფორმირებული აღმზრდელები და მასწავლებლები ზიანს ბავშვებსაც აყენებენ და მშობლების ფსიქიკასაც. ამ მიმართულებით არაფერს გეგმავენ?

- სპეციალური საჭიროების მქონე ბავშვებისთვის ბაგა-ბაღების სერვისის ვადა შეიძლება გააზარდოს. ფსიქოლოგისა და ლოგოპედის სპეციალისტების შტატების დამატებაც ამ პრობლემის მოგვარებას ემსახურება. ქალაქის მუნიციპალიტეტმა აუტისტური სპექტრის დარღვევის მქონე ბავშვებისათვის სპეციალური პროგრამა შეიმუშავა. რასაკვირველია, ყველაფერი ეს აღმზრდელთა და პედაგოგთა კვალიფიკაციის ამაღლების პარალელურად ხდება. ინკლუზია იმას გულისხმობს, რომ ბავშვი ტოლერანტულ საზოგადოებაში გაიზარდოს.

- ...თბილისელებს რა კულტურულ სიახლეებს სთავაზობთ?

- მაგალითად, 19 ნოემბერს, მსოფლიო საოპერო ვარსკვლავი თამარ ივერი 19 საქველმოქმედო კონცერტს ჩაატარებს და შემოსული თანხა მთლიანად თამარ ივერის საქველმოქმედო ფონდის - „დაცული საზოგადოება“ მიერ შერჩეულ იმ ხუთ ოჯახს გადაეცემა, რომლებმაც სტიქიის დროს ოჯახის წევრი დაკარგეს.

საერთოდ, კონცერტებისადმი ახლებური მიდგომა გვაქვს და მიგვაჩნია, რომ ყველას გრძელვადიანი ეფექტი უნდა ჰქონდეს და არა - მხოლოდ ორი საათით თავის შექცევის. ამასთან, მსოფლიო დონის მუსიკოსების კონცერტებზე სახელოვნებო სასწავლებლების სტუდენტებს, სოციალურად დაუცველ და შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე ახალგაზრდებს, როგორც მასტერკლასზე, დასწრების საშუალება უნდა ჰქონდეთ.

- საახალწლო ზეიმისთვის უკვე ემზადებით?

- თბილისობის ზეიმი დავამთავრეთ თუ არა, მაშინვე საახალწლო სამზადისს შევუდევით. აღარ იქნება ქალაქის ქუჩებში საშინაოდ ჩამოკიდებული ქაღალცი, თანამედროვე ახალი წელი გვექნება, თუმცა წინასწარ დეტალებზე საუბარი არ მინდა, სიურპრიზად დავტოვებ.

- თამარ, ბევრი თანამშრომელი გყავთ? - ცოტანი ვართ, მაგრამ მაქსიმალური ეფექტის მიღებას ვაპირებთ.

- როგორ ახერხებთ, ადამიანებზე ზეგავლენა მოახდინოთ?

- როგორი ხელმძღვანელი ვარ? - ძალიან მესმარება აკადემიური მუშაობის გამოცდილება.

- 2012 წლამდე სად მოღვაწეობდით?

- თსუ-ს იურიდიული ფაკულტეტის და კავკასიის უნივერსიტეტის სამართლის სკოლაში, სდას-ში, ჯიპაში, ეკონომიკური ურთიერთობათა სახელმწიფო უნივერსიტეტში სამეცნიერო-პედაგოგიურ საქმიანობას ვწეოდი. სხვადასხვა დროს დეკანის, კათედრის გამგის პოზიციები მიკავია. გერმანიაშიც გახლდით მრევული მეცნიერ-მკვლევარის, მაქს-პლანკის კვლევით ცენტრში, აშშ-ში კი, - იუსტიციის ასოციაციის დელეგატად.

რაც შეეხება კერძო იურიდიულ პრაქტიკას, მე და ჩემი მეუღლე, აშშ-ის წამყვანი იურიდიულ ფირმებთან ერთად, საერთაშორისო დავების წარმოებაში ვიყავით ჩართულები. 2011 წელს, აშშ საელჩოს მიერ წარდგენილი ვიყავი აშშ-ის სახელმწიფო მდივნის ნომინაციაზე - „ქალები საჯარო სამსახურში“. უკანასკნელ პერიოდში, შსს-ს ადმინისტრაციის უფროსისა და შსს აკადემიის პროექტორის პოზიციები მიკავია.

- თანამშრომლებს ჯადოსნური სიტყვებით ახალისებთ თუ პრემია-ჯილდოებით?

- მიმაჩნია, რომ საჯარო სექტორში ყველა ადამიანის შრომა წასახალისებელი და დასაფასებელია, რათა საჯარო საქმიანობა მიმზიდველი გავხადოს. ბევრს არ აინტერესებს საჯარო სამსახური, მეც მქონდა ეს პერიოდი, როცა საჯარო სფეროს კერძო სექტორში საქმიანობას ვამჯობინებდი. როცა

პირადად ვიგრძენი, რომ პოლიტიკა ოჯახებში შედის, გადავწყვიტე, საჯარო სექტორში საქმიანობით სამართლიანი გარემოს შექმნეოდა მეტრძოლა და პოლიტიკას ადამიანების დასახმარებლად წარგმართავდი.

- პატივად შეგიძლიათ?

- ვისაც პატივად არ შეუძლია, ცხოვრება გაუჭირდება, შეცდომას ყველა უშვებს, მაგრამ მისი გამოსწორების საშუალება უნდა მიეცეს. ჩვენი ოპონენტები ხშირად კაცობრიობის წინაშე ჩადენილ დანაშაულს მათ მიერ დაშვებულ შეცდომას ეძახიან. ამიტომ, სიტყვა „შეცდომის“ გაგებასაც გააჩნია.....

- საკუთარ თავს აკრიტიკებთ ხოლმე?

- კმაყოფილებაზე უკვე ვისაუბრეთ, თუკი ადამიანი ცდილობს, გაიზარდოს, აუცილებლად თვითკრიტიკული უნდა იყოს.

- თამარ, ერთ-ერთი ორგანიზაციისგან ძუძუს კიბოს წინააღმდეგ ბრძოლაში სამადლობლო დიპლომი გაქვთ მიღებული, რაც თქვენს პროფესიულ საქმიანობას ვერაფრით დაუკავშირებ...

- ამ თემაზე საუბარი არ მიყვარს ხოლმე, მაგრამ... ყოველთვის უნდა სარგოს 50%-ს ქველმოქმედებას ვახმარ, მათ შორის, იმ ორგანიზაციებს ვეხმარები, რომლებიც სიმსივნით დაავადებულებზე ზრუნავენ. ეს ჩემი მოკრძალებული წვლილია მათთვის, ვისაც დახმარება ესაჭიროებათ.

- არსებობს თუ არა ქართველი ქალის ფენომენი? ხშირად ისმის - „ქალი ვიცი, კუნაში“. ამ დროს, ქალები არიან პოლიტიკაში, საჯარო სივრცეში, ბოლოს და ბოლოს, თავდაცვის მინისტრი ქალი გყავს.

- ჩემი ცხოვრების განმავლობაში, შესაძლებლობა მომეცა, სხვადასხვა ქვეყანაში, მათ შორის, ევროპის ქალაქებში შემუშავა და მესწავლა, სადაც საქმიანი ურთიერთობები წარმატებულ ქალბატონებთანაც მქონდა. ამ გამოცდილებამ მაჩვენა, რომ დიას, არსებობს ქართველი ქალის ფენომენი. მას აქვს განსაკუთრებული უნარი, არ დაკარგოს ქალური ხიბლი, იყოს დედა, კარგი მეუღლე, დიასახლისი და ამავე დროს, თავის პროფესიაზეც იზრუნოს. მქონდა შესაძლებლობა, მეთანამშრომელ ქალბატონ ერინ ბროკოვიჩთან, რომლის ბიოგრაფიაც საფუძვლად უდევს ოსკაროსან ფილმს - „ერინ ბროკოვიჩი“. მას ფილმში ჯულია რობერტსი განასახიერებს. ამ ქალბატონმა, რომელიც ამავედროულად მცირეწლოვანი შვილებს მარტოხელა დედა იყო, მსოფლიო სასამართლო პრაქტიკაში ერთ-ერთი ყველაზე ძვირადღირებული დავა მოიგო და სამუდამოდ შეცვალა მსხვილი კორპორაციების მიდგომები ცალკეული ადამიანის პრობლემებისადმი. ასეთი ქალბატონები უცხოეთში გამონაკლისები არიან. მინდა, პარალელურად გავაყოლო ამ ქალბატონსა და ქართველ ქალებს შორის. მაგალითად, ჩემი დიდი ბებია სამამულო ომის დროს დაქვრივდა და სამი მცირეწლოვანი შვილი დარჩა გასაზრდელი.

დღე და ღამე შრომობდა, თავისი ნახევარით კი კოკო შანელს არ ჩამოუვარდებოდა, სამივე შვილს უმაღლესი განათლება მიაღებინა და ბრწყინვალე კარიერის გაკეთების საშუალება მისცა. იგი ღრმად მოხუცებულ ასაკში, თითქმის 100 წელს მიღწეული გარდაიცვალა... დიას, ქართველი ქალის ფენომენი არსებობს, სხვაგვარად ერი ვერ გადარჩებოდა!

- თამარ, კოკო შანელს ახსენებთ და მოდის ქართულ სტილზე საუბრობთ. ისე, საბჭოთა სივრცეში ქართველი ქალები ყველაზე მოდურად ჩაცმულ ქალებად ითვლებოდნენ. მერე, წამოვიდა 90-იანები, როცა შავმა ფერადი ჩანაცვლა და დომინანტი გახდა. დღეს ქალებს როგორ აცვიათ?

„დიას, არსებობს ქართველი ქალის ფენომენი. მას აქვს განსაკუთრებული უნარი, არ დაკარგოს ქალური ხიბლი, იყოს დედა, კარგი მეუღლე, დიასახლისი და ამავე დროს, თავის პროფესიაზეც იზრუნოს... ჩემი დიდი ბებია სამამულო ომის დროს დაქვრივდა და სამი მცირეწლოვანი შვილი დარჩა გასაზრდელი. დღე და ღამე შრომობდა, თავისი ნახევარით კი კოკო შანელს არ ჩამოუვარდებოდა, სამივე შვილს უმაღლესი განათლება მიაღებინა და ბრწყინვალე კარიერის გაკეთების საშუალება მისცა. იგი ღრმად მოხუცებულ ასაკში, თითქმის 100 წელს მიღწეული გარდაიცვალა... დიას, ქართველი ქალის ფენომენი არსებობს, სხვაგვარად ერი ვერ გადარჩებოდა!“

- წელან, ახალ ინიციატივებზე - კულტურული მემკვიდრეობის ფესტივალზე ვსაუბრობდი. ეს ფესტივალი ხელს უწყობს ქართული ხალხური რენესის, დიზაინის, თეატრისა და თუ მინანქარი, ჭედურობა, ქსოვილის წარმოებას. ამ საქმის ოსტატები ჩვენში უხვად არიან, უამრავი წარმატებული ქართველი დიზაინერი გყავს. ქართველებს გვაქვს ამის ნიჭი, რასაც ხელი საქართველოს როგორც ისტორიულად „აბრეშუმის გზის“ ქვეყნის სტატუსსა და კულტურათა გზაშესაყარზე მდებარეობამ შეუწყო. შემოსავლების რაოდენობით, მოდის ინდუსტრია მსოფლიოში ნავთობპროდუქტებისა და იარაღით ვაჭრობის ინდუსტრიას არ ჩამოუვარდება. მომავალ წელს კულტურული მემკვიდრეობის ფესტივალის ფარგლებში, გვინდა, ახალგაზრდა დიზაინერების ხელშეწყობა. საჭიროა რწმენა განვამტკიცოთ, რომ ქართული ნაწარმი არაფრით ჩამოუვარდება უცხოურს, ამით ჩვენ პრემიერის ინიციატივას, სახელმწიფო პროგრამას - „ანარმეო საქართველოში“ სულისკვეთებას ვუერთდებით.

- საკრებულოში ხმაურიანი სხდომები ხშირია. ქალბატონები მოჩუბრებს შორის მანდილის ჩაგდებას ვერ ახერხებთ?

- ჩვენი ხელისუფლება შემრიგებლურ ნაბიჯებს დგამს, მაგრამ ასეთი საქციელი ორმხრივი უნდა იყოს. გვიკვირებენ, რომ მონინააღმდეგე ეთერიდან უნდა მოხსნა, გააჩუბო. ზოგჯერ ეს ხმაურიანი სხდომები ჩატარებამდე დანაწივდება ხოლმე. ამას წინათ, ბაგა-ბაღებში ბავშვების მიღების წესის შესახებ უნდა შევეკრებოდათ, უწყინარი არაპოლიტიკური თემა იყო, მაგრამ მედიასაშუალებებში წინასწარ დაძაბული სიტუაციები გავიდა, თითქოს ხმაურიანი სხდომა იყო მოსალოდნელი. ასე იქმნება ხმაურისა და დაძაბულობის ილუზია, თუმცა დიდი უბედურების უარს, იგნისში, როცა წყალმა ვერს ხეობა წაღვეა, ჩვენი საზოგადოება ერთიანი გახდა. საზოგადოებამ ხელისუფლების სხილი დასრობის სულისკვეთება აიტაცა. ამ მხრივ ეს საოცარი დღეები იყო.

- მოდი, რახან მდინარეებზე ვახსენებ, „რუსთავი 2“-ის გარშემო მიმდინარე მოვლენებსაც შევეხებით.

- უკანასკნელმა მოვლენებმა „რუსთავი 2“-ის პროცესთან დაკავშირებით დაადასტურა, რომ სახელმწიფო არ ერევა მედიასივრცეში. მედიის და საერთოდ, გამოხატვის თავისუფლება, ჩემი აზრით, ჩვენი ხელისუფლების ერთ-ერთი საუკეთესო მონაპოვარია. ოპონენტების სპეკულაციები კი, უსუსურია, რადგან ჩვენს ხალხს კარგად ახსოვს, რას ნიშნავს და როგორ ხორციელდებოდა ხელისუფლების მიერ მედიის კონტროლი.

- მიუხედავად ამისა, „ენ-დი-აი“ „ოცნების“ რეიტინგის დაცემაზე მიუთითებს.

- სხვათა შორის, „ენ-დი-აი“ ძალიან საინტერესო ორგანიზაციაა, რომელიც მსოფლიოს ქვეყნებში ნაყოფიერ საქმიანობას ეწევა. უბრალოდ, საქართველოში, კონტრაქტორ ორგანიზაციისთან მიმართებაში, რომელსაც საველე სამუშაოს ჩატარება და მონაცემების შეგროვება ევალება, არ გაუმარტოვია.

- თამარ, 10-17 ნოემბერს მეცნიერებისა და ინოვაციების საერთაშორისო კვირეული გაიხსნა. ღონისძიების გახსნისას, საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა განაცხადა: „განათლება არის ჩვენი მთავრობის ერთ-ერთი მთავარი პრიორიტეტი, რადგან განათლებული თაობის გარეშე ჩვენთვის წარმოდგენილია, როგორ უნდა შევქოთოთ ისეთი სიმდიდრის გადამზადება, როგორც არის უმუშევრობა, ეკონომიკა. სწორედ ამიტომ, ჩვენი მთავრობა კიდევ უფრო აქტიურად

ად გააგრძელებს მეცნიერების ხელშეწყობას“.

- ეს პრემიერ-მინისტრის ერთ-ერთი მორიგი ბრწყინვალე ინიციატივაა. 21-ე საუკუნე მეცნიერებისა და ინოვაციების საუკუნეა. თანმიმდევრული საგანმანათლებლო პოლიტიკის წარმოებით, ჩვენს ქვეყანას წარმატებული მომავლის შანსი ეძლევა. ჩვენს აზრით, ნავთობპროდუქტებით არამდიდარი ქვეყნისთვის ინოვაციური პროდუქტები ეკონომიკის წარმმართველია. ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ნაბიჯი, რაც ჩვენმა ხელისუფლებამ გადადგა, ისაა, რომ ტექნიკური და საბუნებისმეტყველო დარგების შესწავლა უფასო გახდა. სოფლის მეურნეობა, მშენებლობა, მედიცინა და სხვა დარგები წარმოდგენილია მონინავე ტექნოლოგიების გარეშე. წლების განმავლობაში, საქართველოში იურისტებისა და ეკონომისტების ბუმი იყო, მაშინ უნდა გვებრძოლა, რომ გლეხი თავისი ნაკვეთიდან არ წასულიყო, ახლა სანთლით საძებნია თუნდაც აგრარული სფეროს სპეციალისტი. როცა წარმატებულ ქართველ მეცნიერებზე ვსაუბრობთ, გავიხსენოთ შვეიცარიის ცერნის კვანტური ფიზიკის ლაბორატორია, სადაც ბევრი ქართველი მკვლევარი მუშაობს. უპრეცედენტოა ბიძინა ივანიშვილის ინიციატივა ტექნოლოგიური საგანმანათლებლო-კვლევითი ცენტრის შექმნის თაობაზე, გიორგი დვალის მონაწილეობით. ეს პროექტი მსოფლიო მნიშვნელობისაა, სადაც იგეგმება მედიცინა და სხვა სფეროებში ახალ ტექნოლოგიებზე მუშაობა. ეს პროექტი რეგიონში წამყვანი ქვეყნის სატატუსს მოგვანიჭებს.

- სახლი, სადაც გელოდებიან, როგორია?

- როგორც იტყვიან, ოჯახი ჩემი ციხესიმაგრეა. მყავს მეუღლე და ვაჟიშვილი, მეორე შვილს დღე-ღამე ველოდები. ჩემი მეუღლეც იურისტი და მისარია, როცა საერთაშორისო დავების წარმოებისას პროფესიულ რჩევას ამერიკელი და ევროპელი კოლეგები ეკითხებიან. მცდარია მოსაზრება, რომ ერთი პროფესიის მუღვლეების თანაცხოვრება თითქოს უინტერესო და მოსაწყენია.

- მისტერ და მისის სმიტებიც საერთო საქმეს ემსახურებოდნენ...

- (იცინის) დიას და ბოლოს ისევ ერთად დარჩნენ. ყველაფერი კარგია, რაც კარგად მთავრდება. აქვე დავძენ, როცა ქალზე ვსაუბრობთ, უნდა ვაღიაროთ, რომ წარმატებული ის ქალია, ვინც კარგად ახერხებს ყურადღება სწორად გადაანაწილოს.

- გყავთ იდეალი, ვის პორტრეტსაც კედელზე დაკიდებდით?

- სახლიში ბატების კუთხე მაქვს. ისე, იდელების პორტრეტების კედელზე დაკიდების მომხრე არ ვარ, თუმცა თუ უდღეს ქართველ მოღვაწეებზე ვისაუბრებთ, პირველყოფისა, ეს ილია ჭავჭავაძე, ილია მართალია. ვამაყობ, რომ ახალ ინიციატივას დავეუდეთ საფუძველი - უწმინდესის ლოცვა-კურთხევით, მეორე წელია, საკრებულოში „ილიაობას“ განსაკუთრებულად აღვნიშნავთ. წელს, საკრებულოში ილიას მკვლევობასთან დაკავშირებული ფილმის ჩვენებაც გავმართებ.

- ანუ, კაბინეტში სტალინის სურათს არ დაკიდებთ, არა?

- ვეჭვობ, ეს ხუმრობა იყო. ზოგჯერ ინფორმაცია კონტრესტიდან ამოგლეჯილად ვრცელდება. სამწუხაროა, რომ ქართველ ერთან ასოცირდება იოსებ სტალინის, მიხეილ სააკაშვილის და ლავრენტი ბერიას სახელები.

- დედაზე, ცისანა ჯობაძეზეც მითხართ რამე.

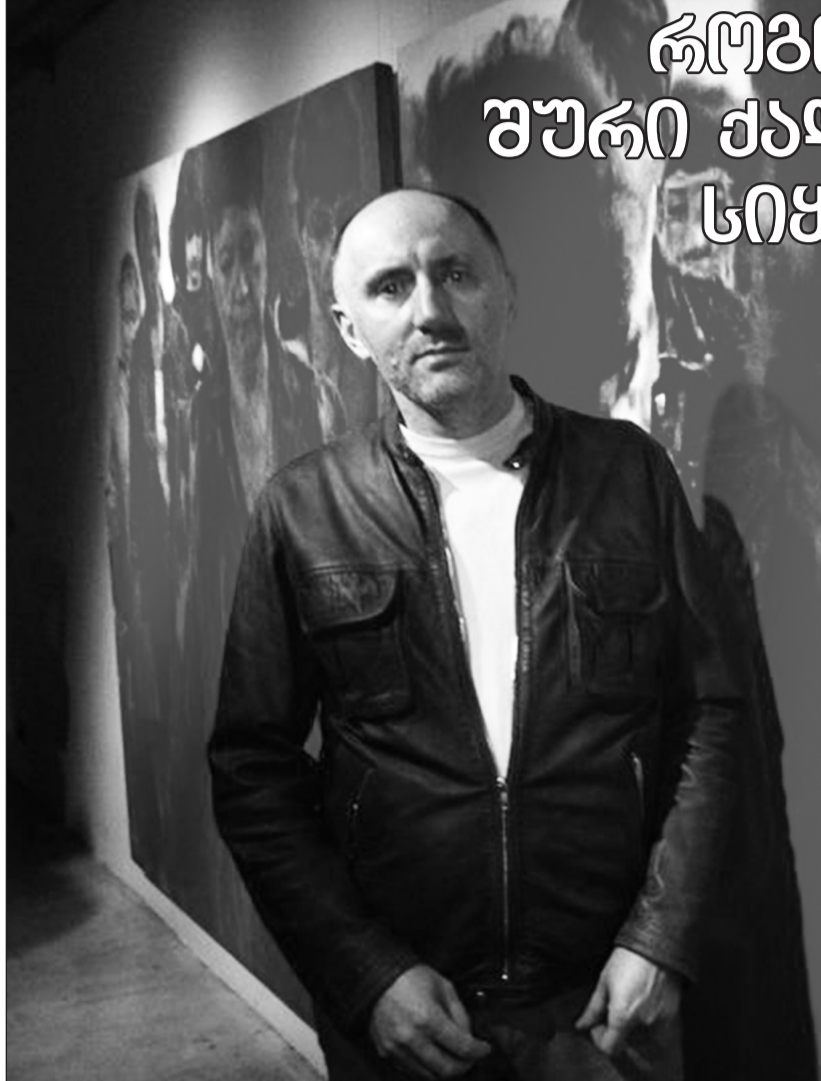
- დედაჩემი უნიკალური ადამიანია - შეძლო, ექიმის პროფესიული მიღწევები პოეზიის სიყვარულთან შეეთავსებინა, რაც მის შესანიშნავ სიღრმისეულ ლექსებსა და ჩანახატებში გამოიხატება.

- დედის ლექსები ზეპირად იცით?

- „ბუნებისას არ გაგიკვირდეს დღისა და ღამის წონასწორობა..... ის გაგიკვირდეს მტერი თუ გყვარს, შენი ზეობა სხვას თუ ახარებს, იმედით, რწმენით თუ ხარ აღსავსე და თუ სიკეთეს გულით ატარებ“.

ესაუბრა ნათია გომიტიძე

ჩვენებურები

როგორ იძია ბერიაშვილი შური ძალზე, როგორმაც სიყვარულზე უარი უთხრა

სოსხელი მხატვრის ოჯახის სულიწმინდის ისტორია

„ჩვენ უკვე ვგრძობთ, რომ ჩვენი დრო გასულია, ვეღარ ვგრძნობთ, რომ გვითხრან, დანებრულ აფხაზეთში დაბრუნდებით თუ არა, ბარანტიას გაქვით, ჩვენ, ყველანი, სოსხელის სახლსაც ავამბნებთ, მუხამბეზსაც, აქედან საქმისა და წავილავთ, იღებაც, მაგრამ თბილისი რომ შევამბნებოთ, უარს ვიტყვი. თბილისის ქუჩებში სიბრძნეა მიყვარს, ყველა ისტორიული ძეგლი ვიცი, მაგრამ იმ ჩემი ადგილი არაა, სხვისი ადგილის დაკავება კი არ მიწდება. თბილისმა ისედაც ბევრი გააძევა აფხაზეთს და სამხრეთ-აღმოსავლეთი პირაპირისათვის — კალთა გაუსხნა, შეიფარა. თუ დაბრუნდებოდა, აფხაზეთში დაბრუნდებოდა!“

საქართველოს გარეთ ბევრი წარმატებული ქართველი მოღვაწეობს. ერთ-ერთი მათგანი სოსხელი მხატვარი რევაზ ჟვანიია, რომელიც „ხელოვნების მექა“ წოდებული სანკტ-პეტერბურგის ცნობილ გალერეა „დიდი“-ს ხელმძღვანელია. გალერეა „დიდი“ 2003 წელს გაიხსნა და ე.წ. მეორე ტალღის ავანგარდული ორიენტაციის, თუმცა ზოგჯერ სივრცის თანამედროვე ავტორებსაც უთმობს სივრცე. „დიდი“-ს მალაქმხატვრული კოლექციების ავტორები ხელოვნების ისტორიაში არიან შესული. ამასთან, მსოფლიოს წამყვან მუზეუმებსა და წამყვან აუქციონებზე, ევროპისა და აშშ-ის კერძო კოლექციებში არიან წარმოდგენილი. რევაზ ჟვანიია 1962 წელს, აფხაზეთში, სოსხელში დაიბადა. ომის დღეებში, როცა სოსხელს ბომბავდნენ, ოჯახის რძალი მშობიარობდა — დედა დაიღუპა, ბებიამ ახალშობილი ქუბურის გზაზე ხელით ატარა... მერე, ოჯახმა სანკტ-პეტერბურგს მიაშურა, რადგან რევაზს იქ იცნობდნენ, როგორც კარგ მხატვარს, მეგობრებიც ეგულდებოდა. ქუბურის გზაზე სასწაულებრივად გადაარჩენილი გოგონა ბებიამ გაზარდა... ჟვანიებს სიცივე, რეკვირები და ცარიელი მალაზიები გათანგული „ბანდიტური პეტერბურგი“ დახვდათ... საქართველოს მოქალაქეობის დამადასტურებელი საბუთები არ ჰქონდათ. დახმარებისთვის პეტერბურგის ქართული სათვისტომოს ხელმძღვანელობას მიმართეს... მერე, ბევრი იშრომა და დღეს სახელოვნებო წრეებში წარმატებული ადამიანია. „ქართული სიტყვა“ რევაზ ჟვანიის ესაუბრა.

— ბატონო რევაზ, სოსხელიდან ომს გაქცეულმა საცხოვრებლად პეტერბურგი რატომ აირჩიეთ?
— პეტერბურგი მხატვართა ქალაქია — მაშინ აქ მეგობრები მყავდა და, სოსხელში რომ ვცხოვრობდი, ვხატავდი და ნახატებს ერთ-ერთ გალერეას, აუქციონზე გასაყიდვად ვუგზავნიდი. ფული არ მიჭირდა და არც სურათების თანხას ვითხოვდი. როცა აფხაზეთიდან ლტოლვილი პეტერბურგმა შემიფარა, გალერეას ვთხოვე, ინფლაციის შედეგად, ის გაფუჭებული ფული მაინც მოეცა, რომელსაც ჩემთვის მსყიდველობითი უნარი აღარ ჰქონდა. ფული ავიღე და ამ დროს გვერდით აფხაზი მეზობელი მედგა, რომელსაც ცოლად ქართველი ქალი ჰყავდა. ძალიან საცოდავი და გაჭირვებული იყო, არც დაფიქრებულვარ და, თავდაც ხელმოკლე, ფულის ნახევარი მას მივეცი — ჩვენ, ორივეს, სამშობლო ხომ ომმა, პოლიტიკოსთა უგუნურებამ დაგვაკარგინა. ორი წამუშევარი, რომელიც არ გაიყიდა, უკან დამიბრუნეს... წამუშევად, ნების პროსპექტს გავეყვივით, იქ მხატვრები იდგნენ, წამუშევრებს ჰყიდდნენ და ჩემი ნახატები მათ გვერდით დავდე.

დავბრუნდები და თუ ორივეს 10 ათასად მომიყიდი, ავიღებო. მხატვრები დამესიენ, აქ ასეთი ფასი არ არსებობს, ნებისმიერ ნახატს 100-150 დოლარად ვყიდითო. მოგროვდა ხალხი, იღანდებოდა. ორმოცი წუთი გავიდა, კაცი არ ჩანს. იმედი რომ გადამეწურა, გამოჩნდა, სურათებში გერმანული მარკები გადამიხადა. მეგობრების დახმარებით, ფული ფარულად გადავხურდავ და ოჯახში საჭმელი მივიტანე. საღებავები, ტილოები, ჩარჩოებიც ვიყიდე, მეგობარმა ოთახი მომცა და სახელოსნო მოვანყვე, დედამას ბელორუსიაში სახლი ვუყიდე. სტიმული მომეცა — ხატვა დავიწყე, ქუჩაში ადგილიც მომეცა. ამასობაში, ზამთარი დაიწყო, რვა თვე ვიდექი სიცივესა და ყინვაში, მაგრამ მხოლოდ ერთი სურათი გავეყიდე. 8 თვის მერე, ამერიკელმა 20 დოლარი მომცა და სულ ეს იყო. დავრწმუნდი, რომ უფალმა ჩემსკენ ანგელოზი გამოუშვა, არ ვიცი, იქნებ იმიტომ, რომ აფხაზს ლუკმა გაუწვანა...
დღესაც სანკტ-პეტერბურგში ვცხოვრობ და ეს ჩემი ბედისწერაა! რუსეთს არ ვამართლებ! მიმანია, რომ სადაც კომპრომისა საჭირო, სადაც — არა. ნანწყინ არავისზე ვარ, დრო მკურნალია, ცხოვრება გრძელდება. ჩემს ცხოვრებაში შეიძლება, ისევ ბედისწერის ხელით, ისეთი ცვლილებები მოხდეს, რაც სამშობლოსთან უფრო დამახლოვებს, მაგრამ უნდა იმისა, რომ ახლო ნათესავები იქ აღარ მყვანან.
გული მწყდება მშობლების გამო — ბო-

ლო წუთამდე საქართველოში დაბრუნებას ნატრობდნენ. რამდენი შეურაცხყოფა მიუღიათ იმის გამო, რომ საქართველოს მოქალაქეები იყვნენ. პენსიაც არ ჰქონდათ... 74 წლის ასაკში, მოულოდნელად გარდაიცვალნენ. ომის დღეებში, მამა დახვრეტას ხუთჯერ გადაურჩა: რკინიგზაზე მუშაობდა, ადღერიდან სამტრედიამდე ყველა იცნობდა. აფხაზებს ქართველების წინააღმდეგ სჭირდებოდათ და თანამშრომლობას სთავაზობდნენ, არ თანხმდებოდა, ამის გამო ხუთჯერ დასახვრეტად გაიყვანეს, მაგრამ სხვას ხვრეტდნენ, მამას ცოცხალს ტოვებდნენ, მაინც ვერ გატყვეს. ბოლოს, გაუმართლა — სეპარატისტების შორის მამას ყოფილი თანამშრომლის შვილი აღმოჩნდა, რომელმაც გამოაპარა, თან დააფიქსირა, ვითომ დახვრიტა. მშობლები ბელორუსიაში გარდაიცვალნენ, იქ დავერძალეთ.
— როცა გექვდით, სიტყვას — „დიდი, დიდი“ ვიმორებდი. გალერეის სახელწოდება აშკარად ქართულია, არა?
— ყველა ამას მეკითხება. ამ შეკითხვაზე პასუხის გაცემა არ მიყვარს, მაგრამ ჩემს განცდებს მაინც ვაგიზიარებ. ბევრი ვიფიქრე და გალერეის სახელწოდებაში დიდი იმედი, მომავალი, მშვიდობა ჩავაქსოვე, თან ქუჩასაც, სადაც ვართ, „დიდი პროსპექტი“ ჰქვია. დიდი შრომის, ნვალების შემდეგ, საყვარელი საქმე ვიპოვე, თავიდან გალერეა დახურულ რეჟიმში ფუნქციონირებდა. დღეს კი, გალერეა „დიდი“ რუსეთის წარმატებულ გალერეათა ათეულშია, პეტერბურგის — ხუთეულში. აქ გამოფენილი ნებისმიერი მხატვარი მუდმივ ექსპოზიციაშია. სამწუხაროდ, ზოგს მხატვრობა და ხელოსნობა ერთმანეთში ერევა, ჩვენ კი, სიმაღლეებს ვეძებთ. პეტერბურგი ხელოვნების მექაა, ნიჭით დაჯილდოებული ბავშვები გემოვნებას აქ უფრო ავითარებენ, ვიდრე რეგიონებში. ჩვენთან არ მუშაობს ბიძაშვილ-მამიდაშვილ-დეიდაშვილი, მხოლოდ ნიჭია დაფასებული.
ერთხელ, ცნობილმა მსახიობმა, ოლეგ ბასილაშვილმა დამირეკა. განა, ზოგი ქართველივით მომხოვდა, დაეხმარე? თავის ნათესავ მხატვარზე მოკრძალებულად მთხოვა, შეაფასეო. მართლაც, ნიჭიერი ხელოვ-

ანი გამოდგა — შევაფასეთ, გზა გავესხენით...
გალერეა „დიდი“-ს პირველ გამოფენაზე საზოგადოებას აფხაზეთიდან იძულებით გადაადგილებული ქართველი მხატვრების წამუშევრები ვაჩვენეთ: სანკტ-პეტერბურგის საქართველოს წარმომადგენლობა გვყავდა მონვეული... გული დამწყდა — საქართველოს ლტოლვილ მოქალაქეებს რატომ უნდა გადაეხადათ გამოფენის მოსაწყობი ხარჯი?! ცუდის თქმა არ მინდა, ქართული სათვისტომო ბევრ კარგ საქმეს აკეთებდა — აქ მცხოვრებ ქართველებზე ზრუნავდა, შეეძლო, არ გაეკეთებინა, მაგრამ აკეთებდა.
საქართველოდან ბევრი წარმატებული მხატვარი დასავლეთში პოპულარული ხდება. ბევრი ნიჭიერი ხელოვანი კი, ერთ ოთახში ჩაიკეტა, ხატავს მდინარეებს, ძველ თბილისს, კინტოებს, სვანეთის მთებს და ჰგონია, რომ ეს ხელოვნებაა. ვეღარ ხვდებიან, რომ ეს მხატვრობა აღარ არის. როცა პიკასო პიკასო გახდა, ცარიელ ფურცელზე ხელს აწერდა და ისიც დიდ ფულად იყიდებოდა.
ისე, ჩემს ცხოვრებაში ხელი ბედისწერასაც ურევია...
— გალერეაში გამოფენილია ავანგარდში, არაფორმალური ხელოვნება... რამდენად ახლოსაა ეს მიმდინარეობები თქვენს გემოვნებასთან?
— გალერეა „დიდი“-ს კედლებზე მე-20 საუკუნის რუსეთის იმ დამსახურებული მხატვრების სახელებს ამოიკითხავთ, რომელთა წამუშევრები რუსულ მუზეუმებშია შესული. დიას, ეს არის ავანგარდში, არაფორმალური ხელოვნება. მათ, ვისი წამუშევრებიც აქაა, ვერასოდეს ვიფიქრებდი, რომ ხელს ჩამოვართმევდი, ან გამოფენას მოვეწყობდი.
მე იმ დარგში ვმოღვაწეობ, რომელიც ყოველთვის წინააღმდეგობაშია თანამედროვე ხელოვნების პრინციპებთან და რომელსაც საბჭოთა ხელოვნება არ სცნობდა. საქართველოს მხატვართა კავშირში მიღების სურვილი რამდენიმეჯერ გამოვთქვი, მაგრამ ყოველთვის რალაც მიზეზს პოულობდნენ და უარს მეუბნებოდნენ. ბოლოს, თავად დამიძახეს. იცით, მათთვისაც მოულოდნელი ამბავი მოხდა — 80-იანი წლების ბოლოს, გერმანიიდან ქების სიგელი და შეტყობინება მოვიდა, რომ ჩემი წამუშევარი გერმანიის თანამედროვე ხელოვნების მუზეუმში მიიღეს. გერმანელებმა ზუსტი მისამართიც არ იცოდნენ, რადგან ჩემს ნახატებს ვაწერდი — „სოსხელი“ და ასე მომძებნეს. ქების სიგელის მისაღებად თბილისში, საქართველოს მხატვართა კავშირში გამომიძახეს, მკითხეს, აქამდე რატომ იყავი გაჩუმებული? გაჩუმებული სულაც არ ვიყავი, რამდენიმეჯერ გთხოვეთ და უარს მეუბნებოდით-მეთქი, იქით შევეუტყე. რასაკვირველია, კავშირის წევრად მაშინვე მიმიღეს.
— ბატონო რევაზ, რუსეთის ფედერაციის მხატვართა კავშირის წევრი ხართ?
— საერთაშორისო მხატვართა ასოციაციის წევრი ვარ, სადაც თავისუფლად, სხვანაირად მოაზროვნე არიან გაერთიანებული.
— მაინც, რას ხატავთ?
— ვხატავ იმას, რაც შინაგან მოთხოვნილებას, ჩემს სულიერ სამყაროს აკმაყოფილებს და ამით ბედნიერი ვარ. ჩემი მხატვრობა პოსტიმპრესიონიზმია. ჩემს ბოლო წამუშევარს „ალორდინება“ დავარქვი, მასში რელიგიური თემები შეინახეხა. ტილოზე აბსტრაქტული სახეები გადავიტანე, რომლებიც მოძრაობენ. ჩემი სულიერი განცდები, შინაგანი სამყარო, ანუ ყველაფერი წარსულიდან, რომელზეც ხშირად ვფიქრობ. უკრაინის მოვლენებს თვალს გულსტკივილით ვადევნებდი და თვალწინ ჩემი ოჯახის ტკივილიანი წარსული მიდგება... სასოწარკვეთილი სახეები, დამუშავებული ბავშვები, სიცივე, გაურკვეველი მომავლის შიში — ყველაფერი ეს ჩვენც გავიარეთ, ჩვენ აფხაზეთი დავტოვეთ, ახლა ამ მოვლენებულ წრეს უკრაინელები გადაიან! საქართველოსთან შეხება აღარ მაქვს, მაგრამ ჩვენს კულტურას აქ ვინარჩუნებ და ვალორდინებ. 20 წელია, ამ ოხრობაში ვარ, ყველა ტკივილი

„შენ — უკვდავების ჩამონადენო, მშვენიერებაც ხომ შენით ითქვა; დიდება შენდა, ჩემო ნათელი — ქართული სიტყვავე, ქართული სიტყვავე!“

კვიციანი ჯორჯი

ბრედ პიტს სიენა მილერს „ეპურაჟობა“

ბრედ პიტს ახალ ფილმში — „დაკარგული ქალაქი ზეტი“ იღებენ, თუმცა როგორც პოლიგუდური მედია იუნკეზა, გადაღებები ბრედისთვის, შესაძლოა, საბედისწერო აღმოჩნდეს. საქმე ისაა, რომ ანჯელინა ჯოლი მსახიობ სიენა მილერზე, რომელიც პიტს ახალ ფილმში პარტნიორობას უწევს, ეჭვიანობს.

სხვათა შორის, იმასაც ამბობენ, რომ სიენა პიტს მართლა მოსწონს და, როგორც პროდიუსერმა, ფილმში ამიტომაც მიიწვია.

„ბრედმა ენჯის უთხრა, რომ მისთვის პროდიუსერულ საქმეში ხელი არ შეეშალა, ანჯელინა კი ყვიროდა, რომ არ სურდა მისი

სიენას გვერდით ხილვა. მეორე დღეს ერთმანეთს თითქმის აღარ ელაპარაკებოდნენ“, — გამოუტყდა გლამურულ მედიას ანჯელინას ახლობელი.

შეგახსენებთ: ჯოლიმ და პიტმა ურთიერთობა ფილმის — „მისტერ და მისის სმიტი“ გადაღებებისას დაიწყო. მაშინ პიტს ჯენიფერ ენისტონის ქმარი იყო, რომელსაც ანჯელინას გამო გაშორდა.

სხვათა შორის, სიენა მილერი, როგორც ირკვევა, მარტოა და, შესაბამისად, თუკი პიტს რამეს შესთავაზებს, ალბათ, დასთანხმდება კიდევ, თუმცა ბრედთან ურთიერთობას ამ ეტაპზე უარყოფს და აცხადებს, ეს ქორი საფუძველსაა მოკლებული.

78 წლის ალენ დელონის აღიარება

მე-20 საუკუნის მსოფლიო სექსსიმბოლოდ აღიარებული ფრანგი მსახიობი ალენ დელონი 78 წლისაა. მართალია, ასაკმა თავისი გაიტანა, მაგრამ ალენს უწინდელი იერი, ასე თუ ისე, მაინც შერჩენილი აქვს. საერთოდ, დელონს ბოლოქარი პირადი ცხოვრება ჰქონდა, მაგრამ მრავალი რომანის მიუხედავად, საზოგადოებას მხოლოდ მისი და რომი შნაიდერის რომანი დაამახსოვრდა.

დელონი მარტოხელა მოხუცია და ამბობს, რომ რომი მისი ცხოვრების ერთადერთი სიყვარული იყო. ალბათ, ამიტომ, ყოველ წელს მასთან ნიშნობის თარიღს — 22 მარტს აღნიშნავს.

ალენი და რომი 1959 წელს დაინიშნენ, თუმცა დელონი მაინც „თავისუფალ მამაკაცად“ რჩებოდა და... რომანი გერმანელ მსახიობსა და მოდელ ნიკოსთან გააბა, რომელმაც 1962 წელს ვაჟი, კრისტიან აარონი (არი) გაუჩინა. დელონმა შვილი აღიარა და გვარიც მისცა.

ამის გამო, 1963 წელს, შნაიდერმა და დელონმა ნიშნობა გააუქმეს. ერთი წლის შემდეგ კი, დელონი ნატალი ბარტელემიზე დაქორწინდა. წყვილს ვაჟი შეეძინა, რომელსაც ენტონი დაარქვა.

1969 წელს ალენი და ნატალი განქორწინდნენ. 1987 წელს კი, ალენი პოლანდიელ მოდელ როსალი ვან ბრემენს შეხვდა, რომელთანაც ორი შვილი შეეძინა.

რობი უილიამსის თვითგაკვლავის ნაგვითი მიზაზი ცნობილია

„ჩემი მეუღლის თვითგაკვლავობის მთავარი მიზეზი დეპრესია კი არა, გონებასუსტობის გამომწვევი დაავადება გახდა, — აცხადებს პოლიგუდელი რობი უილიამსის ქვრივი და დასძენს, — რობი დეპრესიას არ მოუკლავს. დეპრესია 50-დან ერთ-ერთი სიმპტომი იყო, რაც აწუხებდა. მას ჰქონდა პალუცინაციები, შფოთვა, გამძაფრებული მგრძობელობა და ა.შ. ერთხელ, მასსოც, შუშის კარი ვერ დაინახა და თავით გაამტვრია“.

ცნობისთვის: შექმნილი გონებასუსტობის ამ ფორმას ლევის სხეულების დემენცია ეწოდება და ამ დაავადებით მსოფლიოში მილიონზე მეტი ადამიანი იტანჯება.

არა-ჩვეულებრივი გვირდი

„შენ – უკვდავების ჩამონადენო, მშვენიერებაც სომ შენით ითქვა;
დიდება შენდა, ჩემო ნათელო – ქართულო სიტყვაც, ქართულო სიტყვაც“

კარნეგის

საქართველო
საქართველო

არა-ჩვეულებრივი გვერდი

მადონამ ფრანგებს თანადგომა გამოუცხადა

სტოკჰოლმში, პოპვარსკვლავმა მადონამ კონცერტი პარიზში განვითარებული მოვლენებისადმი ემოციური გამოსვლით გახსნა და ფრანგ ხალხს თანადგომა გამოუცხადა.

შეგახსენებთ: 13 ნოემბერს, ღამე, საფრანგეთში მომხდარი ტერორისტული თავდასხმების შედეგად, 129 ადამიანი გარდაიცვალა, 352 კი დაშავდა.

ქვეყნის მდიარა მთავრად აღიარეს

გავლენიანმა გამოცემა „ფორბსმა“ შოუ-ბიზნესში მოღვაწე ყველაზე მაღალანაზღაურებადი ქალების სია გამოაქვეყნა, რომელსაც მომღერალი ქვეყნის მდიარა ლივერპოლს. სიაში მეორე ადგილი ტელიორ სვიფტს უკავია.

გამოცემის ცნობით, ქვეყნის მდიარა, 2014 წელს, 126 კონცერტი ჩაატარა და მისმა შემოსავალმა 135 მილიონი დოლარი შეადგინა. ტელიორ სვიფტის შემოსავალი კი, 80 მილიონია.

„ფორბსს“ თუ დავუჯერებთ, წელს ლედი გაგამ, სულ რაღაც, 59 მილიონი დოლარი იშოვა. ბიონსე კი, – 54,5 მილიონი.

ქართული სპორტსმენის ქალიშვილი რუსული ტელეარხის სახე გახდა

რუსეთში სპორტულმა ტელეარხმა „მატჩ ტვ“-მ დაიწყო მაუწყებლობა, რომელსაც თინა კანდელაკი ხელმძღვანელობს და რომელსაც ამბიციურ პროექტად მოიხსენიებენ. არხის წამყვანები, ძირითადად, ლეგენდარული სპორტსმენები არიან. ტელევიზიის ერთ-ერთი სახე კი, ცნობილი სპორტსმენისა და ბერძნულ-რომაული ჭიდაობის ფედერაციის პრეზიდენტის, მიხეილ მამიაშვილის შვილი, ტატიანაა, რომელიც ცნობილი რუსი რეჟისორისა და პროდიუსერის, ფიოდორ ბონდარჩუკის რძალია.

ტატიანა არსზე საბავშვო გადაცემას წაიყვანს.

კიგოს 5 სიმბოლო

ბრიტანელი მკვლევარების მონაცემებით, თინეიჯერობის ასაკში სიმსივნის დადგენა არცთუ ადვილია, რადგან მოზარდები, მშობლები და, სხვათა შორის, არც ექიმები ყურადღებას არ აქცევენ შემდეგ სიმბოლოებს:

სანგრძლივ ტკივილს, რომელიც რამდენიმე დღე გრძელდება და რომელსაც ტკივილგამაყუჩებლები არ შეეშლის.

წარმონაქმნებს, კოპებს და ლაქებს. „თუკი კანქვეშ რამე უცნაური შენიშნეთ, ეს შეიძლება ძალიან ცუდი ამბავის მაუწყებელი იყოს, რადგან სიმსივნე თავს ხშირად ისე ავლენს, როგორც უცნაური და უმტკივნეულო გამკვრივება. ამიტომ, ასეთ შემთხვევაში, სასწრაფოდ მიმართეთ ექიმს“, – ურჩევენ მკვლევარები მოზარდებს. ექსტრემალური დაღლილობაც, წონის კლებასთან ერთად, როგორც ბრიტანელებმა დაადგინეს, შესაძლოა, სიმსივნის სიმბოლო იყოს.

ხალის ფორმების ცვლილება მელანომას ერთ-ერთი ყველაზე ცნობილი სიმბოლოა. თუ ერთ-ერთი ხალი მოულოდნელად შეიცვალა – ფერი, ან ფორმა იცვალა, აუცილებელია ონკოლოგთან ვიზიტი.

ზურა მებრელიშვილის ფოტო

ჯანსუღის სიცილნათელაბი

სანდო კადრები
 ღმერთო, მოგვმადლე,
 ღმერთო, მოგვმადლე
 სახელმწიფოში
 სანდო კადრები.
 როგორ მომრავლდენენ,
 როგორ მომრავლდენენ
 ადვო-ბატები,
 ადვო-კატები.

მოდის ფაზიზმი
 ვაი, ჩვენს გამჩენს,
 ვაი, ჩვენს გამჩენს,
 მარად ძმაა
 ძმის მტერი,
 ნაგვეკუზებს და
 ღმერთმა უწყის,
 უკანალში
 ვინ გვტენის,
 საქართველოს
 გადაარჩენს
 ისევ ადოლფ
 ჰიტლერი.

იგაღი
 უკან რუსის ნიხლი მიზის,
 წინ – აშშ-ს ნიპილიზმი,
 რის იმედი, რა იმედი,
 დამარწმუნეთ რაიმეთი.

მოაოთოს!
 აუ, ბიჭო,
 არ მსურს შენი დანახვა,
 ვინ ოხერმა
 შეგასხა ნაფტალინი,
 კარგად იცი,
 რომ პოეტი არა ხარ,
 ლექსებს წერ და
 წერას ხარ ატანილი.

მოლაღაბა
 აღიარე, დრო განმარტე,
 ნუ იქნები
 თვითნებურად მკაცრი,
 მაშ, ვინ არის მოლაღაბე? –
 რა თქმა უნდა,
 შურიანი კაცი!

**თბილისის
 პირველი
 კლინიკური
 საავადმყოფოს
 (ყოფილი „არამიანცის“)
 მიმღები –
 „ეპერჯენსი“**

ღიზაინის საავტორო უფლებები დაცულია

ISSN 2298-0024

მთავარი რედაქტორი: **ჯანსუღ ჩარკვიანი**
 მთ. რედაქტორის მოადგილე: **ვანო პავლიაშვილი**
 სარედაქციო კოლეგია:
ჭაბუა ამირეჯიანი, მერაბ ბარძინიშვილი,
ბაჩანა ბრეგვაძე, თაიშო გოცაძე, ეზარ კვიციანიშვილი,
არმაზ სანავლიძე.

მედია-ჯგუფი: მერიკა კახაძე,
 ნათია გომბიტიძე, ნათია ვერძეული.
 ღიზაინერი და ფოტოკორესპონდენტი:
 ზურა მებრელიშვილი.

გაზეთი
 რეპროდუქციულია
 რეპროდუქციული
 ცენტრის
 (საბალანსალო
 ინსაიდში) მიერ.
 რეპროდუქციის №22851

მისამართი:
 26 მაისის
 მოედანი. №1
 ტელ.: 272-63-90

E-Mail: qartulicityva@gmail.com
 გაზეთი მოქმედებს თავისუფალი პრესის პრინციპით